# Alan Adam

## - şiirler -

**Yayın Tarihi:**

13.11.2026

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

**Acrostic**

En eski sevdalar ve yeni aşklar,☐
Virane gönlümde tek isimi saklar,☐
İnsana kurulun, kahpe tuzaklar,☐
Niçin bozulmuyor; piştim, öğrendim.

Erdemin kaynağı ve bitmez umut,☐
Vuslatın anlamı, isminde mevcut.
☐İzan kudretinden yoksun bir hasut, ☐
Nasıl anlayacak, ne dediğimi?

En derin acıyı sezen irfanı,☐
Vuslat özlemiyle közlenen canı,☐
İzinde yol alan seven insanı,☐
Nasıl görmez gözün, sen anlat bana?

Erguvanla ıtır; süsen ve sümbül,
Varendamın süsü, üç kırmızı gül,
☐İlkbahar faslında yaşanan Eylül,
Nakşeder kalbime, senin ismini?

Eller gülüp geçti, dostlar bihaber,☐
Vuslatsızlık ruhta ateşten çember,☐
İcapsız sineme sızan bu keder,☐
Nasıl bilinmedi, bugüne kadar…

Erinçsiz ruhumda taht kuran güzel,☐
Varlığın hayattır, yokluğun ecel,☐
İsmini kalbime nakşeden bir el,☐
Naz ile resmin çizer düşümde…

Evet deyip bir gün, birini sevsen,☐
Ve hatta hasmımla, tutup evlensen☐
İsmimi zihninden; kazısan, silsen,☐
Nizasız beklerim, bundan emin ol!…

En yakıcı odda, her gün yakılsam,☐
Vurulup vurulup, yardan atılsam,☐
İdam hükmü giyip, yüz kez asılsam,☐
Nahak benim derim, görürsün bir gün.

Esrimiş bir başla, yorgun bir beden,☐
Vurgun yemiş kalbim, bir şey bilmeden, ☐
İsmine adanmış, şiirlerimden,☐
Nasıl beste olur, sen olmayınca.

Eriyip tükendim; koştum, yoruldum,☐
Vahşice kalbimden, her gün vuruldum,☐
İnzivada kaldım; çıktım, duruldum,☐
Nedamet getirdim, YAŞADIĞIMA(!?) ☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Alan Adam

**Aden Bahçesi**

Yaşanmamış ömrümü, buldum ben yüreğinde,
Ertelenmiş her anı, bir çizgi ellerinde.
Sen zamanı durdurdun, geri sardın her günü,
Umudun son bulduğu, bir yolun bitiminde…

Bir başka doğdu güneş, hep ılık esti rüzgar,
Senle düştü cemreler; bitti kış, geldi bahar.
Dört mevsim senin sevdan, beş kıta, yedi iklim,
Yeşerdi senle çöller, kıraç toprakta gül var…

Dokunduğun her yer kış uykusundan uyanır,
Bu karanlık geceler şafaklara boyanır.
Korkmuyorum artık hiç, batsa da bütün dünya,
Bu yürek son nefeste ancak sana dayanır.

Ne geçmişin gölgesi, ne yarının telaşı,
Seninle anlam buldu bu toprağın, bu taşı.
Mühürledim adını kalbimde en derine,
Dinsin artık gözümde hasretin kanlı yaşı.

Sen benim gökyüzümsün, yıldızımsın, ayımsın,
Ömrüme lütfedilmiş en mukaddes payımsın.
Varsın dönsün yalanlar, yansın şu yalan dünya,
Sen benim bu hayatta bir tek sığınağımsın.

Gülümsüyor gözlerim, sevginle buldum huzur,
Muştudur senin sevdan, senin sevdandır uğur.
Hayat buldum yeniden, eklendi ömre, ömür,
Sinendir irem bağı, Aden cennetim odur□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Agirek Bê Dû**

Çûna te yê bê wext bê dilê min bû,
Li ber mirinê me, veger, were, zû!
Hilweşîya ezman, bajar belavbû,
Te şewatek vêxist; agirek bê dû.

Şevên tarî direj, emrê min kin bû;
Evîna me birêket, were bide dû!
Bê te jîyan nabe; qet nakene rû,
Te şewatek vêxist; agirek bê dû.

Ne bi dilê min bû; bê dilê min bû,
Evîna min pir kevn; ne evînek nû.
Birîndar im were, xwîn herikî çû,
Te şewatek vêxist; agirek bê dû □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Ah Güzel**

Hüzünle sarıldı yazdığım yazı,
Gönlümü kavurur ayrılık sızı.
Küskündür gecede ayın yaldızı,
Şu yorgun gölgeme düştün ah güzel.

Papatya solarken kurur yapraklar,
Rüzgârla inleyen sessiz sokaklar.
Yosun tutsa bile eski umutlar,
Mısra mısra seni seçtim ah güzel.

Görenler anladı kalbdeki harı,
Herkes bildi bende olan bu zarı.
Her yere yayıldı aşkın efkârı,
Bir tek sana kapı açtım ah güzel.

Döküldü avuçtan bütün kelamlar,
Tükendi umudum, bitti selamlar.
Sessizce yok oldu kalpte meramlar,
Derdini içime saçtım ah güzel.

Ağardı saçlarım, tükendi zaman,
Gözümde tüterken o eski duman.
Gönül sarayından gitmiyor figan,
Ecel kadehinden içtim ah güzel.

Ey ömrümün gülü, dinmeyen sızım,
Viran oldu gönlüm, sustu avazım.
İsyanım sanadır, sensin tek yazım,
Nasıl da kül oldum, geçtin ah güzel□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Ambivalence**

Kalbine asılı gönül sarkacım,
Bir sağa bir sola vurup duruyor.
Benliğimi saran, ebedi acım,
Çözülmez denklemdir, mektup duruyor.

Bahçemde bir gün kış, ertesi gün yaz,
Yürekte hem sevgi hem kin duruyor.
Sabahım güneşli, akşamım Ayaz.
Mevsim muammasi hazin duruyor.

Söktüm hayalini, tekrar yapıştı.
Ruhumun parçası, oldu duruyor.
Güzel mi çirkin mi, aklım karıştı.
Zihnimdeki resmin, flu duruyor.

Bana yakın mısın, yoksa uzak mı,
Bin kez ölçtüm-biçtim, anlayamadım.
Tebessümün bana, yoksa tuzak mı,
Düşündüm taşındım, anlayamadım.

Hem hürriyetimsin, hem de esaret,
Sabah kudretimsin, akşam zaafım.
Başımda derdimsin, gönlümde hasret,
Puşt zulası oldu, dört bir tarafım.

İster elem versin, ister mutluluk,
Sensiz bir istikbal, mümkün değildir.
Kalan ömre karşı, senle tek soluk,
Ona da razıyım, mihnet değildir.

Sevda ile nefret, aynı zamanda,
Ruhumda savaşan, iki düşman kurt.
Bana bir umut ver, hep kal yanımda,
Silindi belleğim olmuşum mankurt □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Anhelo Tu Presencia**

Zehirli bir hançer, senin özlemin,
Kalbimin kanayan derinliğinde.
Ne zaman yanımda anılsa ismin,
Tutuşur bedenim, aşk ateşinde.

Özlemin kanıma karışmış zehir,
Gönül defterimde bitmemiş şiir.
Evin Zindanı'nda bırakmış esir,
Zehir olup akar, kalbe özlemin.

Hasretin mülteci, kalbimde cemre,
Sönmez bir alevdir hep yanar durur.
Maşuku beklemek, zulümdür ömre,
Beden küllerimi, har gün savurur.

Bir gece vaktinde rüyama girsen,
Ve bir buse olsan yanaklarımda.
Özlemi bitiren yel olup essen,
Ruj izi bıraksan dudaklarımda □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Anlamadım**

Ne varsın ne yoksun gönül bağında,
Ne soğuk ne harsın yanan bağrımda.
Ne bakır ne kalay sevda çağında
Kendini tarif et, ben çözemedim…

Hem yârsın hem ağyar, aynı mekânda,
Hem hayal hem gerçek, soyut zamanda,
Hem dertsin hem derman yazgı alnımda,
Kendini tarif et, ben anlamadım…

Endamın uzun mu, yoksa kısa mı,
Kalbindeki korku, yoksa tasam mı?
Bize engel töre, yoksa yasa mı?
Engeli tarif et, ben bulamadım…

Korkuyla tasayi bir kenara at,
Köhnemiş normlarla dinlere inat,
Bir bilge misali baskıdan azat,
Gönül kapısını aç benim için.

Ey varlık sebebim, sevdamın sesi,
Ve kalb sarayımın, tek prensesi,
İsmini göğsüne,  yazan bêkesî,
Nasıl farketmezsin, anlayamadım □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Aşık ve Ma'şuk**

Aşık yandı her gün, maşuktu gülen.
Leyla sefa çekti, Mecnun üzülen.
Sevda ikliminde, en çok ezilen,
Satıldı sonunda, serkeş bihuşa…

Ferhat dağı deldi, Şirin bakındı,
Vefasız olanlar aşktan sakındı,
Aşığın feryadı göğe yakındı,
Satıldı sonunda, hissiz sarhoşa…

Arzu'nun peşinden Kamber ağladı,
Gözünün yaşları nehir çağladı,
Felek kollarını büküp bağladı,
Satıldı sonunda, dilsiz baykuşa…

Maşuk tahtta durur, aşık yerlerde,
Gönül esir düşmüş binbir dertlerde,
Hicran perdesiyle inen serlerde,
Satıldı sonunda, boş bir yokuşa…

Mecnun deli oldu, Leyla evlendi,
Leyla'nın kalbinden, Mecnun silindi,
Kerem Aslı dedi, od'a bilendi
Satıldı sonunda, gebeş berduşa…

Kerem seven idi, Aslı sevilen.
Aşık yandı her gün, maşuktu gülen.
Sevda ikliminden, sessiz silinen,
Satıldı sonunda, üç-beş kuruşa□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Att Hitta**

Gerçek ile hayalin ortasında bir yerin,
Kadim bir payitahtın, lacivert gözlerinde,
Bir sabah ezanında, asude  bir seherin,
Buldum yitik yarımı  gerçeğin közlerinde.

İkiden bire çıktık, fenafillaha erdik,
Vahdete indi iki;  bir rüya aleminde.
Mihrabına hayatın mai bir çuha serdik,
Sarılarak uyuduk, ütopya gizeminde.

Çok uğraştım, geç buldum; layemütün dengini,
Yitik izini buldum, döktüğüm bir remilde.
Buldum, sonsuz hayatı, ve de suyun rengini,
Sevgiye liman kalbi, su akan bir sebilde □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Aya Yazdım İsmini**

Takıldı yine gönlüm, saçlarının teline,
Kapılmışken yüreğim hülyaların seline,
Havada kaldı elim, uzanmışken eline,
Boğulmak sığ sularda, payıma düştü yine...

Erisin tüm benliğim, ömrüne ömür katsın,
Vebalin sana değil, hesabıma yazılsın.
İman etmek ismine, ibadetten sayılsın,
Nedamet gösterenler, ateşlerde yakılsın.

Varlığın serap gibi, yaklaştıkça hep kaçar,
Sana dokunmak hayal, yokluğun elem saçar.
Sevdan yürekte hançer, her gün bir yara açar.
Sinemdeki yangına, kudretim kalmış naçar...

Yokluğun acı verir; varlığın ayrı azap,
Seninle meşgul kalbim, mütemadiyen harap.
Bedenim artık yorgun; düşmüştür ruhum bitap,
Sevdan, seven kalbimde, katlanan sonsuz azap.

Bu azapla bedenim, kavrulurken her gece,
Hakkımdaki çekincen, çözümsüz bir bilmece.
Aşkınla gökyüzüne, yazılırken her hece,
Aya yazdım ismini, ve öptüm onu gizlice □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Beş Çiçek**

Gamzeli yüzünde yanık izi var,
Yüreğinde hüzün sanki sonbahar.
Ta Kuzey Kutbun'dan, güneye kadar,
İlmek ilmek bir yol dokudu biri.

Kalbinden sıcacık, esti bir rüzgar,
Kuruldu köprüler; yıkıldı duvar.
Gönül sarayının, sahibi mimar,
Yolladı güneyden, son selamını.

Beş çiçek koynunda, başında bir taç,
Lavanta yüreği;  toprağı  kıraç,
İsa'nın çarmıha, gerildiği haç,
Sanki omuzunda; yorgun yüreği.

İncecik bir ruhla, menekşe gözler,
Taşlaşmış sineyi, bir anda közler,
Ezilmiş sevdalar; umutlu sözler,
İsmi hatırlatır; beş vakit bana□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Bir Gün**

Bir kuyuya düştüm, çıkamam sensiz,
Çürüyüp tükendim, kaldım güneşsiz.
Seni bana yasak; gören her kalpsiz,
Bu sevdaya boyun, eğecek bir gün.

Tut elimden bir kez, çek beni, kurtar,
Kuşatılmış ruhum, dört yanım duvar,
Aşılmaz denilen, geçitsiz dağlar,
Sevdama bir çıkış, verecek bir gün.

Yıllar birer damla, akmakta zaman,
Sararmış her bir renk, ruhumda hazan,
Zamanı geriye sardıran ferman,
Vuslatın sırrını, yazacak bir gün.

En yakıcı odda, bir gün yakılsam,
Vurulup vurulup, yardan atılsam,
İdam hükmü giyip, sensiz asılsam,
Neden sensin herkes; bilecek bir gün □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Bir Sır Ver Bana!**

Birimiz kuzeyde, güneyde biri,
Ruhum bedenimde, yanarım diri,
Sonsuzluğun sırrı, sevda iksiri,
Artık çok uzakta, bir yol bul bana!

Sensiz bir hayata hükmeden tahtı,
Beni senden yoksun bırakan bahtı,
Seni benden alan bir payitahtı,
Nasıl feth edeyim bir yol bul bana!

En derin acıyı sezen irfanı,
Vuslat özlemiyle közlenen canı,
İzinde yol alan seven insanı,
Nasıl görmez gözün, sen anlat bana □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Bir Yol Çiz Bana**

Maziden atiye, bir yol çiz bana,
Meçhule geminle, yola çıkayım.
Katık niyetine, umut ver bana,
Her iki cihanda benden olayım.

Şimal yıldızım ol, yolumu sen çiz,
Korku denizini, senle aşayım.
Hayata mana ver, birazcık da giz,
Sevda ülkesine, tez kavuşayım.

Ne hava, ne suya; ne de toprağa,
Yüreğine düşen, cemre olayım.
Menekşe morundan, yeşil yaprağa,
Bahçende baharın, rengi olayım.

Sevdandır hem kalbte, hem de ruhumda,
Hayata manayı, veren gizli güç.
Sorgu melekleri bin kez sorsa da,
Hep ismini ben, söyleyeceğim.

Ma'budem sensin, kutsalım da sen,
Gerisi bir hiçlik, fani bu beden.
Ellerin elime, değmeden ölsem,
Bil ki bu dünyada, yaşamamışım □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Bu Bir Şiir Değildir, Hikâye**

"Gezip görmem gereken
Gezmediğim, görmediğim,
Yollar, sokaklar var hâlâ...
Yoluna çıktığım hiç bir seyahatin
Menziline varamadım, bu ayrı bir hikaye…
Pişmanlıklar, keşkeler, hüzünler…
Gölgem gibidir, azımsanacak türden de değil hani.
Başkasının kayığı ile okyanusulara açıldım, örneğin.
Battım, fakat boğulmadım; bedenimi deniz bile kabul etmedi.
Kustu beni geriye, daha fazla acı çekeyim diye...
Kanatlarım olmadı; kutsal kitapların kahramanı bir nebi değilim,
Gökyüzüne kanat çırpamam; miraca çıkamam orneğin.
Mavi gökyüzü de kabul etmez beni.
***
Sürgün yedim, kök salmadı yüreğim başka topraklara.
Diasporadan vatan, vefasızdan hemrah olmaz;
Ne buralıydım, ne de oralı, öğrendim,
Tutunamadım, savruldum…
***
Başkaları için üzüldüm,
Başkaları için ağladım,
Başkaları mutlu olsun diye çırpındım.
Ben, kendimi unutmuşum anlaşılan.
Sadece ben değil, başkaları da unutmuş,
Aslında hiç hatırlayanım olmamış...
***
Sevdim, sevilmedim; ağladım, gülemedim.
Hayatımı adadığımın, gönül dünyasında, yerim olmadı.
Nadasa bıraktığım yürek toprağına bir umut tohumu atanım çıkmadı.
Dahası nadasa bıraktığım bu topraklara,
Tek bir damla yağmur, bir tutam rahmet düşmedi.
Veda edebileceğim fazla hakiki dostum yok!
Meçhulden gelip, bilinene yol alıyor değilim.
Mazi de ati de bir muamma.
Budur özeti yaşanmışlığın!!!
Karar sizin, mühür elinizde, kırın kalemi gitsin!"

Alan Adam

**Ceylanım**

Esirin kalbimi, ezip geçsen de,
Gözüme mil çekip, âma etsen de,
Sualsiz-yargısız, idam etsen de,
Uzaktan bir umut, ver bana yeter.

Kalbinde bir yer ver, gözlerinde fer,
Liman ol sevdama, yoluma rehber.
Giderim her yere, senle beraber,
Uzaktan bir umut, ver bana yeter.

Çiğnerim normları; isyan ederim,
Ahlakla töreyi, çizer; silerim.
Gurbeti sılaya, tercih ederim,
Uzaktan bir umut, ver bana yeter.

Ceylanım ismine, yakışanı yap,
Mukaddes mabette ol bana mihrap.
Son nefesime dek, çeksem de azap,
Uzaktan bir umut, ver bana yeter.

Nefessizim, sinemde; derin bir acı,
Benliğim silinmiş, ruhumda sancı.
Olsam da mazime tam bir yabancı,
Uzaktan bir umut, ver bana yeter □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Çağır Beni**

Öyle çağır beni, öyle yürekten,
Sesin yankılansın kulaklarımda.
İki ellerimden, tutup bilekten,
Esir getir beni, mahkum yanında…

Ebr-i baharım ol, su damla damla,
Rahmet olup aksın, topraklarımda.
Yeşersin gelincik, yeşersin illa,
Kızıl bayrak gibi yanaklarımda…

Erit benliğimi, süz yavaş yavaş,
Can olsun nefesim, damarlarında.
Uğrunda kavgayım, uğrunda savaş,
Sesim  ol barışın, meydanlarında…

Aşkının zebunu ederek beni
Yıllardan yıllara sürüyüp çektin
Kimseler bilmiyor olup biteni
Kim bilir daha ne, ne edecektin?

Bir umut rüzgarı, bir geçkin bahar,
Bir sabır akısın şakaklarımda.
Hasretimi öğüt, tütün diye sar,
İzim kalsın narin dudaklarında□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Değildir**

Emsalsiz  kadınsın, gül sana benzer,
Bazen mis kokarsın bazen de amber,
Ne huri ne melek ne de bir beşer,
Değildir, değildir; benzerin senin…

Sanki mor kelebek, benziyor sana,
Bazen bir ibibik bazen de  suna,
Ne hüma, ne anka ne de bir turna,
Değildir, değildir; benzerin senin…

Çiçekte, güneşte gördüğüm hep sen,
Deli rüzgâr gibi  başımda esen,
Ne bir gül ne bir dal ne de bir süsen,
Değildir, değildir; benzerin senin…

Gül dalında kızıl goncasın, evîn,
Güneş erken doğar, gözlerin için,
Ne Aslı ne Leyla ne de bir Şirin,
Değildir, değildir; benzerin senin,

Endamın servidir, başaklar saçın,
Vadide maralın, düzde turaçın,
İştar'ın başında, zümrütlü tacın,
Nüvesi değildir; benzerin senin□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Dicle Senin Kızın**

Su toplama havzam, senin kalbindir,
Kalbinden geçerek beslenir Fırat.
Gökten yağan rahmet senin sevgindir.
Sevgin felah gülüm, dosdoğru sırat.

Mor dağlarda ağıt, yankı sesindir,
Cudi ağlar sana, isyan Ararat,
Zagros lalesine, can nefesindir,
Dicle senin kızın; oğlundur Murat.

Süphan dumanıyla bürür başını,
Senden bir teselli bekler her seher.
Munzur gizleyemez gözün yaşını,
Hasretin bağrımda bir kor gibi er.

Seninle yeşerir kurak ovalar,
Avucunda saklı bereket, bolluk.
Ruhum gölgende hep seni kovalar,
Bu kutlu menzile bitmez yolculuk.

Masmavi gökyüzü senin rengindir,
Sinende yaşanır sonsuz bir hayat,
Beşer nakıs kalır; melek, dengindir.
Hasretindir tohum, vuslatın hasat□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Dicleyim**

Ben Dicle’yim sana, sen de Fırat kal,
Biz akan nehiriz, durmak yakışmaz.
Hürmüz’e varmadan şu elimi al,
Ayrılık bu nehre, bil ki yakışmaz.

Ur’daki esaret biter mi sandın?
İştar’ın önünde mum gibi yandın.
Dara kentindeki menbaı andın,
Sularımız sussun, dertler konuşsun.

Ninova bağında güller kurusa,
Asur sarayını baykuş korusa,
Yazgımız Babil’de hasret arasa,
Bu sevda tarihe yönünü çizsin.

Harran toprağına düşerse damla,
Hasankeyf can bulur biten bu gamla,
Ziggurat burcunda yanan o şamla,
Yıldızlar seninle beni de görsün.

Göbeklitepe’de mühürlü bu sır,
Kaç bin yıl geçse de eskimez asır.
Karduklar yurdunda kalmasın kusur,
Yüreğin yüreğime değip de dursun.

Eski zamanların loş sokağında,
Zamanı erittik hasret dağında,
İncinmiş suların coşkun çağında,
Gülüşün kalbime bir mühür vursun.

Nemrut’un tahtından düştüğü günde,
Karkamış önünde, dünün yönünde,
Fırat'sın Diclen'im aşkın önünde,
Zaman bu nehirde geriye aksın.

Ararat başından kalkarsa duman,
Ezelden ebede vermedik aman.
Kürdistan bağında açtığı zaman,
Baharımız gelip bağrımı yaksın.

Amed’in surları şahittir bize,
Evinin feryadı getirir dize.
Süryani nakşında geldik yüz yüze,
Aşkımız tarihin bendini aşsın.

Deyrulzafaran’a yazılan isim,
Telkâri nakşında canlanan resim.
Dünyada muradım, ey can nefesim:
İsmimiz taşta yok, kalpte yaşasın.

Dengbêjin sesinde çağlayan benim,
Şîrîn’in sabrıyla dağlanan benim.

Cizre’den Botan’a bağlanan benim,
Aşkımız bu kadim toprakta kalsın.

Dersim dağlarında açan nergisim,
Cudi eteğinde yükselen sesim.
Gönlünün sarayı, son nefesimsin,
Yüzyıllık bu hasret vuslata ersin.

Ezelden yazılmış bu kadim yolda,
Dalgalar yorulmaz açan bu kolda.
İçimde büyüyen en nazlı dalda,
Nehirler kıskansın, bu sevda yansın.

Ben Zîn’inim senin, olursan Mem’im,
Ortak bir bedende can bulur tenim.
Mezopotamya’dır ruhum ve genim,
İki bedenden bir, tek can yaratsın□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Dicle'yim**

Ben Dicle’yim ey yar, sen asi Fırat,
Ab-ı hayat olup, karışıp aksak.
Engelleri yıkıp, aşarak sırat,
Kavuşup ummanda, Hürmüz’e varsak.

Sevdan yüreğimde en eski şiir,
Aşkımız asırlık, bir ömre bedel.
Girdabında akan o kutsal nehir,
Dara surlarından bize uzanır.

Ninova bağında açan tek gülüm,
Asur sarayında ses veren benim.
Bitecek bu hasret, susacak ölüm,
Babil Sarayı’nda yazıldı ismim.

Toprağın Harran’sa, suyum ben sana,
Hasankeyf ağlarken, dökülmez yaprak.
Ziggurat burcundan baksak cihana,
Yıldızlar şahittir, bu aşk apak.

Göbeklitepe’de okunan bu giz,
Mühürlü kalbimin ilk fermanıdır.
Karduklar yurduna düşen izimiz,
Yüreğin sevdamın tek limanıdır.

Nemrut tahtı görsün şanlı sevdayı,
Karkamış önünde dinsin bu ahlar.
Seninle fethettim yalan dünyayı,
Zamanı durdursun doğan sabahlar.

Amed surlarında yankımız kalır,
Zîn’in hasretiyle titrer bu nefes.
Süryani nakşından renkleri alır,
Tarihin kalbinde canlanır herkes.

Zîn’inim, evînim; bendeki can sen,
Kavuştu nehirler, bitti bu hicran.
Mezopotamya’da can buldu beden,
Aşkımız var etsin yeni bir devran □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Di'den Mono'ya**

FIRAT:

Sen Dicle ol, ben de; hep asi Fırat,
El ele vererek, yan yana aksak.
Şatt'ül-Arab'da bir, birleşip sırat,
Köprülerden geçip, Hürmüz'e varsak.

Kil tablette sevdan, ben Ur'da esir,
İştar huzurunda anlatsak bir bir:
Girdabına düşüp, dönülen nehir,
Menbaını Dara kentinden alır.

Ninova bağında solmayan gülsün,
Asur sarayında çınlayan avaz.
Bırak bu hasretlik seninle gülsün,
Yazgımız Babil'de edilmez niyaz.

Bedenim Harran'da kavrulan toprak,
Gözlerin Hasankeyf, dökülen yaprak,
Ziggurat burcundan göğe bakarak,
Yıldızlar bu aşkı tarihe yazsın.

Göbeklitepe'nin taçlı taşında,
Mühürlenmiş sevdan kaç bin yaşında?
Karduklar yurdunun dertli kışında,
Yüreğim seninle ısınsın dursun.

Eski zamanların loş sokağında,
Varoluş türküsü diller bağında,
İncinmiş suların sessiz çağında,
Nazenin gülüşün gönlümde dursun.

Nemrut'un bağrında taht kuran şahım,
Karkamış önünde bitmez eyvahım,
Fırat'ım, Dicle'msin, sensin penahım,
Zaman bu nehirde tersine aksın.

Ararat başında erimez karım,
Ezelden ebede sensin diyarım.
Kürdistan bağında nazlı baharım,
Yüzyıllık hasretin bağrımı yaksın.

Amed'in surunda yankılanır ses,
Alan'ın aşkıyla tükenir nefes,
Süryani nakşında soluksuz her kes,
Sevdamız tarihin bağrından taşsın.

Deyrulzafaran'a kazınmış adım,
Telkâri nakşında saklı feryadım.
Şu fani dünyada ahir muradım:
Taşta değil ismim, kalbinde kalsın.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Dengbêjin sesinde saklıdır adın,
Şirîn’in sabrıyla yoğrulmuş tadın.
Cizre’den Botan’a bitmez feryadın,
Aşkımız bu kadim toprakta kalsın.

Dersim dağlarında açan nergissin,
Cudi eteğinde en kutsal sessin,
Gönlümün sarayı, can nefesimsin,
Yüzyıllık bu hasret vuslata ersin.

Ezelden yazılmış bu kadim destan,
Vurur dalgaların kalbime inan.
İçimde büyüyen ey nazlı canan,
Nehirler kıskansın, bu sevda yansın.

Gel Zîn'im ol Gulê; ben Memê Alan,
Ortak bir bedende, birleşip tek can,
Mezopotamya'nın mayası sevdan,
İki insandan bir; tek can yaratsın.

* * *

DiCLE:

Ben Dicle’yim sana, sen de Fırat kal,
Biz akan nehiriz, durmak yakışmaz.
Hürmüz’e varmadan şu elimi al,
Ayrılık bu nehre, bil ki yakışmaz.

Ur’daki esaret biter mi sandın?
İştar’ın önünde mum gibi yandın.
Dara kentindeki menbaı andın,
Sularımız sussun, dertler konuşsun.

Ninova bağında güller kurusa,
Asur sarayını baykuş korusa,
Yazgımız Babil’de hasret arasa,
Bu sevda tarihe yönünü çizsin.

Harran toprağına düşerse damla,
Hasankeyf can bulur biten bu gamla,
Ziggurat burcunda yanan o şamla,
Yıldızlar seninle beni de görsün.

Göbeklitepe’de mühürlü bu sır,
Kaç bin yıl geçse de eskimez asır.
Karduklar yurdunda kalmasın kusur,
Yüreğin yüreğime değip de dursun.

Eski zamanların loş sokağında,
Zamanı erittik hasret dağında,
İncinmiş suların coşkun çağında,
Gülüşün kalbime bir mühür vursun.

Nemrut’un tahtından düştüğü günde,
Karkamış önünde, dünün yönünde,
Dicle’yim, Mem’isin aşkın önünde,
Zaman bu nehirde geriye aksın.

Ararat başından kalkarsa duman,
Ezelden ebede vermedik aman.
Kürdistan bağında açtığı zaman,
Baharımız gelip bağrımı yaksın.

Amed’in surları şahittir bize,
Alan’ın feryadı getirir dize.
Süryani nakşında geldik yüz yüze,
Aşkımız tarihin bendini aşsın.

Deyrulzafaran’a yazılan isim,
Telkâri nakşında canlanan resim.
Dünyada muradım, ey can nefesim:
İsmimiz taşta yok, kalpte yaşasın.

Dengbêjin sesinde çağlayan benim,
Şirîn’in sabrıyla dağlanan benim.
Cizre’den Botan’a bağlanan benim,
Aşkımız bu kadim toprakta kalsın.

Dersim dağlarında açan nergisim,
Cudi eteğinde yükselen sesim.
Gönlünün sarayı, son nefesimsin,
Yüzyıllık bu hasret vuslata ersin.

Ezelden yazılmış bu kadim yolda,
Dalgalar yorulmaz açan bu kolda.
İçimde büyüyen en nazlı dalda,
Nehirler kıskansın, bu sevda yansın.

Ben Zîn’inim senin, olursan Mem’im,
Ortak bir bedende can bulur tenim.
Mezopotamya’dır ruhum ve genim,
İki bedenden bir, tek can yaratsın□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Dîtina Evîna Dil**

Demekê tu wenda bû, ez jiyam esaretê,
Tu westîya dilê  min, lê te dît hurrîyetê.

Av gihişt şewata dil, ji kanîyên evînê,
Bihar hat baxçê gulan, ji ezman û zemînê.

Ji nû ve av meşîya, li pel û gulîyên min,
Awirek te can dide, hişk maye kulîlkên min.

Di deryayek ronahî, kûrahîyek bê-dawî
Wek masîyek azad im, di xewneke bedewî.

Ronahîyek, şadîyek, tu, evînek biha bû,
Rûyê te welatek nû, di destên min wenda bû.

Dilê min di destên te; wek çiwîkek difirim,
Di nav lehiyên porê te, bi şev û roj digerim.

Ji çavên te, bê-hejmar; stêrk dibarin li ser min,
Bi kenek  te  sed  hezar, gul vedibin li  ber min.

Dilê te çi qas paqij, dilê te çi qasa nerm,
Dengê te çi qas nêzîk, dengê te çi qasa germ.

Çavên te yên binevşî; çavên te ava zelal,
Di ava wan de mame, di ava wan de bêhal.

Di kirasek spî de, xweza wekî bûka dil,
Berfekê hûr dibare, li ser por û herdu mil.

Li ser Arart berfî, li nav nevalan dengî
Evîna te ez kuştim, soza te hetta kengî !

Salên bê te derbas bûn; dizanim; nejiyame,
Bêyî te jîyan zindan, şev û roj li wir mame.

Rêyekê ji çavên te, derbas dibe hêla din,
Gotina  pexember e; jiyanek bê tirsandin:

"Mirin ji me ne dûr e, ne jî nêzîk e mirin.
Me nemirîyê ta'm kir, ji me re çib'ke mirin?"□□□□□□□□□□

Alan Adam

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

**Düş**

Dün gece seni ben, düşümde gördüm,
İnce bir libasla, mutlu koynumda.
Spartaküs gibi; asi ve hürdüm,
Zincirin rağmına, duran boynumda.

Düşlerim ve gerçek, birbirine zıt,
İki düşman kardeş, aynı bedende.
Birinde mutluluk, birinde ağıt,
Hüküm sürer iki, iklim düşümde.

Geceler dost bana, gündüzler düşman,
Çözülmez dilemma ruhumda sevdan.
Sükunet timsali en sakin umman,
Dalga dalga vurur, gece düşümde.

Erinçsiz ruhumda taht kuran güzel,
Varlığın hayattır, yokluğun ecel,
İsmini kalbime nakşeden bir el,
Naz ile resmin çizer düşümde □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Ebabil Svedalar**

Bir ebabil kuşu, gibidir sevdam,
Uyur gökyüzünde, ele güvenmez;
Yükselen çığlıktır, ok ile evham,
Saplanır kalbime, başkası bilmez.

Beklerim her akşam, konsun dalıma.
Reyhanı kalbimin , solmasın diye.
Bir buse kondursun, dudaklarıma,
Arkada gözlerim, kalmasın diye.

Zaman her acıyı, dindirir derler,
Bendeki ızdırab, sızmış bedene.
Geçen her an derdi, bitirir derler,
Bende yeni derttir, geçen her sene.

Sen sevdam ol gökte, ben yerde mahzun,
Konmanı her gece bekleyeceği.
Rüyamda hep varsın, aklımda efsûn,
Sana kavuşmadan, ölmeyeceğim □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Ela Gözlüm**

Ela gözlüm senden; ben uzaklarda,
Yalnızım sevdiğim, yüreğim darda.
Bir güvercin uçur, bir barışa getir,
Dönsün sürgün kalbim bu ilkbaharda.

Ela gözlerinde, sevdamı yaşat,
Hemrahım oluver; ebede, milat.
Al götür kalbimi, al götür  beni,
Yürek cennetine tohum diye at.

Ela gözlerinden, bir umut aksın,
Bir umut sinemde ateşler yaksın.
Sinemde kardelen, sinemde nergis,
Çocuk yüreğimde  yeniden açsın.

Ele gözlerinde, batını gördüm.
Yaşayan dilsizdim; sağırdım, kördüm.
Taşısın kalbimi, doğduğum yere,
İpek saçlarından, bir nehir ördüm□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Elveda Sevdiğim**

Duruyor boynumda idamın ipi,
Kalbimde zemheri kalbimde tipi,
Sevmek  fiilinde, sen emir kipi,
Elveda sevdiğim, git güle güle...

Yol göründü artık, ayrılık kader,
Acısı firkatın, ölümden beter.
Sen kır zincirleri, sen bana yol ver,
Elveda sevdiğim, git güle güle...

Ben de güzel sevdim, ateşte yandım,
Alan ile Zîn'ın, aşkına kandım,
Kekliksin çantamda; benimsin sandım,
Elveda sevdiğim, git güle güle□□□□□□

Alan Adam

**Emin Ol**

Al götür kalbimi, bırak beni git,
Arkanda kalmasın, o sana ait.
Gönülümün babına vurduğun kilit,
Kapalı duracak, bundan emin ol!

Gittiğin yerlerde mutluluk ara!
Unut geçmişini, at bir kenara,
En keskin kılıcın actığı yara,
Zamanla kapanır, bundan emin ol.

Kılıç yaraları kapanır bir gün,
Sevinçler alıyor, yerini hüznün,
Kapanır kapısı, en uzun zulmün,
Dil yarem duracak, bundan emin ol.

Seni seven olmuş; bilmem; olacak,
Kalb kapını bir gün, biri çalacak.
Mecnun ile Ferhat, dirilse ancak,
Benim gibi sever, bundan emin ol.

Evet deyip bir gün, birini sevsen,
Ve hatta hasmımla, tutup evlensen
İsmimi zihninden; kazısan, silsen,
Nizasız beklerim, bundan emin ol! □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Evham**

Hiçbir naif sevgi, cezasız kalmaz,
Bu bir vâkıadır; herkes anlamaz.
Sımsıcak kalbimi, donduran ayaz,
Senin dostun olur, sevgime karşı.

Gözlerden ırak ol, gönülden de çık,
Kapat yollarımı, köprüleri yık.
Boynuma ip geçir, acımadan sık,
Erir belki öfken, sevgime karşı

Mayın döşe yola, hep tuzaklar kur.
Kiralık katil tut, kalbimi vurdur.
Planla her şeyi, olmasın kusur,
Diner belki kinin, sevgime karşı.

Suç mahali olsun, kuytu bir köşe,
Ne düşmana anlat, ne de kardeşe.
Dönüşsün bedenim kokuşmuş leşe,
Biter belki hıncın, sevgime karşı.

Tüm ağır suçları, ben işledim bil,
Taammüden katlet, mazimi de sil.
Bırakma arkanda, tek somut delil.
Söner belki öfken, sevgime karşı.

En katı cazaya, etsen de mahkum,
Varoluş sebebim; sensin tek arzum,
İçimi kemiren  sensizlik korkum,
Nasıl son bulacak, anlayamadım □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Evin Zindanı'nda Bir Esir**

Çöllerde sevdama, bir vahasın sen,
Silinmiş yazgıma, bir levhasın sen.
Karşılıksız aşka, bir sayhasın sen,
Bırak aşk vadimde, ses yankılansın.

Gönlümün ufkunda, bir şafaksın sen,
Karanlık geceme, bir çeraksın sen.
Uzak yollarımda, bir duraksın sen,
Bırak efkârımda, köz dalgalansın.

Feryadı ben olan, bir şiirsin sen,
Sırrını saklayan, bir sihirsin sen.
Ruhumun mülküne, bir emirsin sen,
Bırak ellerimde, yar olup kalsın

Mecrası ben olan, bir nehirsin sen,
Merkezi ben olan, bir şehirsin sen.
Sinemdeki zehre, panzehirsin sen,
Bırak damarımda, can olup aksın…
***
Evin Zindanı'nda, bir esirim ben,
Kurumuş kalbine, bir iksirim ben,
En esrarlı aşka, bir tefsirim ben.
Bırak tüm Mecnunlar, okusun beni!

Hakikat yolunda, bir neferim ben,
Zifiri zindanda, bir seherim ben,
Bu çileli yolda, bir zaferim ben.
Bırak ben solayım, baharım sen ol!

Zulme savaş açan, bir asiyim ben.
Mazlumun safında, birisiyim ben.
Ölümlü aşklara bir vasiyim ben.
Bırak ben öleyim, vârisim sen ol!

Zamanın dilinden, bir feryadım ben,
Unutulmuş aşka, bir imdadım ben,
Seninle anılan, bir feryadım ben.
Bırak dilsiz dağlar, konuşsun beni!
•••
Gözümün yaşından, çağlayan sel ol,
Uzakta durma hiç, gel cana el ol.
İster bir fırtına, ister bir yel ol,
Yeter ki bu ömür, seninle bitsin.

Sinemde sevginin, ateşini bil!
Söndürme cismimi, kül olup gitsin.
Aklında olmayan, ismimi de sil,
Yağmur olup yağma, gül solup gitsin □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Evina Dilê Min**

Ez ji hezar salên berê hatime,
Ez bi hezar salan xemgîn im
Min niha te dît.
Di destê min de wêneyê zaroktî
Ez yê bê nav im, yê bê sinor im
Ez yê  dilê te me, yê bê fermanê te me.
Ferman bidê niha,
Jiyana min bi jiyana te berdêl be.□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Evîna Min**

Öyle bir alev ki, öyle bir ateş,
Hayatın kaynağı, nefesle özdeş.
Dünyaya can veren, yakıcı güneş
Yanında zemheri, kara kış kalır…

Mavi gökyüzüdür, beyaz bir bulut,
Şerin seher vakti, sonsuz bir umut,
Öyle bir hayal ki; hayale hudut,
Hayal ülkesidir, benim sevdiğim.

Bakışı bir nehir, çağlar içimde,
Bir başka zarafet, başka biçimde.
Gönül sarayımın baş köşesinde,
Taht kurup oturmuş, benim sevdiğim.

Mevsimler değişir, eskir seneler,
Unutulur gider eski nağmeler.
Solarken bahçede bütün laleler,
Solmadan hep açan, benim sevdiğim.

Yıldızlar dökülür gece yüzüne,
Bir ömür adanır tek bir sözüne.
Dünyanın en güzel, en has özüne,
Benzersiz bir nurdur, benim sevdiğim.

Çöllerde bir vaha, susuz kalana,
Gerçek bir sığınak, fani dünyaya.
Kalpten süzülerek giren rüyaya,
En huzurlu liman, benim sevdiğim.

Aralık ayında, gelmiş dünyaya,
Karları eritmiş, şevq olmuş aya,
Gökteki burçları koyup sıraya,
Yay burcunu seçmiş, benim sevdiğim.

Doğan perwîn'ime,  aranmış isim,
Taranmış sözlükler, yapılmış seçim.
Duyunca beş kıta ve yedi iklim,
Kutsamış Evîn'in narin ismini□□□□□□□□□

Alan Adam

**Felaket / Hediye**

Ey hülyalarımın kuytularına sızan aydınlık
Ey umudumun son güneşi,
Suskunluğumun inleyen melodisi,
Fikrimin narin çiçeği, sevdamın sesi,
Gördüm,
Gördüm yüreğinin resmini
Tüm renkleriyle motiflenen bendim içindeki
Benim içimde de sen
Sensin,
Amazonlar gibi yeşeren
***. ***. ***. ***. ***.
Ve Sevmek, birine vermekse değer,
Seni ne çok sevmişim meğer,
Basitçe anlatmak gerekirse eğer:
Felaket sevmişim seni, felaket□□□□□□□□□

Alan Adam

**Görünmez El**

Sinemde zemherir, yüreğimde kar,
Esiyor başımda, deli bir rüzgar.
Tek taraflı aşkın suyunda efkâr,
Menderesler çizer; kalbime akar.

Bir kara sevdadır, bir melankoli,
Esir almış aşkın, görünmez eli.
Duygu kemanımın incecik teli,
Kopmadan öldürür, bu sevda beni.

Her gecenin sonu, bir sabahı var,
Her kışın sonunda, gelir bir bahar.
Yekpare kentleri bölen bir duvar,
Kaim kalmaz, ey yar, ebede kadar.

Son deminde ömrün, tüm çiçekleri,
Topla perdelerden, yüreğime ek!
Dilek ağacında, tüm dilekleri,
Yerine getirmiş, olursun bebek□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Gözlerimde**

Ela gözlerinle, gözlerime bak,
Gördüğün kadını, bir tuvale çiz.
Tutuştur kalbinle, bedenimi yak,
Ölmezsem idam et, kurşunlara diz.

Sessizce uzaklaş, acıma bana,
Zaten bir ölüyüm, anlat sorana.
Beddua edecek, seven bir ana,
Benden çok uzakta; benim kimsesiz.

Elinle sinende, bir yürek ara!
Ve değecek ellerin, katı taşlara.
İnsafsız vicdanın, dik yokuşlara,
Nemrut olup sürdü, beni sebebsiz □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Gözlerin**

Geceyle gündüzün; ayla güneşin,
Hayatın kaynağı, su ve ateşin
Hem Washukanni'nin hem de Kadeş'in,
Sırlarını saklar, senin gözlerin.

Yorgun gece çekip, tan attığında,
Karanlık dünyama doğar gözlerin.
Gamlara gam katıp gün battığında,
Bana yıldız olur, senin gözlerin.

Saltanatın' sürüp, tükenen her gün,
Bırakır ardında, buruk bir hüzün.
Mahkum edildiğim, ebedi sürgün
Çekilmez; olmasa, senin gözlerin.

En umutsuz anda; en ıssız yerde,
Vakitsiz bir akşam; soğuk makberde,
İnsanı ürküten,  büyük mahşerde,
Nihai rehberim, senin gözlerin □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Gül Yaprağında Çiysin**

Gül yaprağında çiysin,
Gökten inen vahiysin
Sevdalın ben olursam,
Çarmıha gereceksin.

Endemik bir çiçeksin,
Yalnızlık çekeceksin.
Güneş doğmazsa şayet,
Benden mi bileceksin?

Yarim kırmızı bir gül,
Vadilerde mor sümbül.
İki değil; biriz biz,
Nasıl vazgeçsin gönül?
□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Güneş Sensin**

Sen, bir güneş kadar, sıcak ve uzak,
Ve ecelim kadar, bana yakınsın.
İncinmiş kalbime değen bir dudak,
Annem gibi güzel; rüya kadınsın…

Sürgün ülkesinde, sevgi ve umut,
Akan bir nehirdir, dudaklarından.
Kurak mevsimlerde en akim bulut,
Damla damla yağar yanaklarından.

Elenmiş topraksın sonsuz gökyüzü,
Varlığın formusun; maddenin özü.
İsyan ateşinden kalan son közü.
Nâra dönüştüren, narîn kadınsın □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Hediye**

Bir Hediye'm var sana.
Daha önce kimseye vermediğim:
Sana, yalnızlığımı veriyorum,
Yaşadığın sürece, eşlik edecek sana,
Bir gölge gibi
Bulutsuz bir günün
Gün ortası saatinde…
*** *** ***
Gün ortasına düşen
Bir armağansa yalnızlık,
Aralanır, en kara bulutlar
Güneş ebediyen gülümser...□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Hîva Evînê**

Hîva Evînê

Evîn hene; ew veşartîne, nayin eşkere kirin,
Di sîngê dil de, mîna sir tên parastin.
Û sirên ku di sîngan de nayin veşartin hene,
Wekî mizgînvanên biharê, mîna nergizan...

Ez êdî li benda vegera te nînim,
Min hêviyên xwe di tariya şevê de çandin.
Di dirûna wan de ez ê stêran bidimhev,
Û dê heyva evînê şahidiyê bike.

Ger tu hebî; ez ê jî bim,
Ez, sîya hebûna te, delîla evîna te me.
Ji min re mûcîze ne hewce ne.
Min tu li Darê'ya Anastasius de dît…

Ez ê di çavên te yên binefşî de esaretê têk bibim,
Û ez ê vegerim kavilên Mezopotamyayê
Ger serhişkî ye, serhişkî; heke mirin be, mirin e;
Ez ê di şûvên axa evînê de kulîlkên hêviyê biçînim □□□□□□□□□□

Alan Adam

**İki İken Bir**

Sen Dicle ol, ben de; hep asi Fırat,
El ele vererek, yan yana aksak.
Şatt'ül-Arab'da bir, birleşip sırat,
Köprülerden geçip, Hürmüz'e varsak.

Kil tablette sevdan, ben Ur'da esir,
İştar huzurunda anlatsak bir bir:
Girdabına düşüp, dönülen nehir,
Kaynağını Dara kentinden alır.

Gel Zîn'im ol evîn; ben Memê Alan,
Ortak bir bedende, birleşip tek can,
Mezopotamya'nın mayası sevdan,
İki insandan bir; tek can yaratsın□□□□□□□□□□

Alan Adam

**İki Nehrin Vuslatı**

Duydu toprak ana, duydu bu sesi,
Fırat'ın ahıyla Dicle nefesi.
Kırıldı tarihin çelik kafesi,
Aşkımız bu yurdu baştan yaratsın.

Ey zifiri gecemde parlayan güneş,
Varlığın bu kadim topraklara eş.
İki nehrin aşkı yanan bu canda,
Nefesin, ömrüme en kutsal ateş.

Ne Babil'de keder, ne Ur'da hasret,
Taşlara kazınan sen kutsal ayet:
İki nehir bir gün, kavuşur elbet,
Zaman bu vadide durup da baksın.

Göbeklitepe'den Nemrut'a kadar,
Bu kadim sevdayı fısıldar dağlar.
Zîn'in gözyaşıyla yeşerdi bağlar,
Akın ey nehirler, vuslat uyansın.

Ey benim ömrüme can olan peri,
Vuslatın rengidir gözünün feri.
İçimde parlayan sevdanın yeri,
Nur olup bu kadim yurdu kuşatsın.

•••

* * *

Ben Dicle'yim sana, sen de Fırat kal,
Biz akan nehiriz, durmak yakışmaz.
Hürmüz'e varmadan şu elimi al,
Ayrılık bu nehre, bil ki yakışmaz.

Ur'daki esaret biter mi sandın?
İştar'ın önünde mum gibi yandın.
Dara kentindeki menbaı andın,
Sularımız sussun, dertler konuşsun.

Ninova bağında güller kurusa,
Asur sarayını baykuş korusa,
Yazgımız Babil'de hasret arasa,
Bu sevda tarihe yönünü çizsin.

Harran toprağına düşerse damla,
Hasankeyf can bulur biten bu gamla,
Ziggurat burcunda yanan o şamla,
Yıldızlar seninle beni de görsün.

Göbeklitepe'de mühürlü bu sır,
Kaç bin yıl geçse de eskimez asır.
Karduklar yurdunda kalmasın kusur,
Yüreğin yüreğime değip de dursun.

Eski zamanların loş sokağında,

Zamanı erittik hasret dağında,
İncinmiş suların coşkun çağında,
Gülüşün kalbime bir mühür vursun.

Nemrut'un tahtından düştüğü günde,
Karkamış önünde, dünün yönünde,
Fırat'sın Dicle'nim aşkın önünde,
Zaman bu nehirde geriye aksın.

Ararat başından kalkarsa duman,
Ezelden ebede vermedik aman.
Kürdistan bağında açtığı zaman,
Baharımız gelip bağrımı yaksın.

Amed'in surları şahittir bize,
Alan'ın feryadı getirir dize.
Süryani nakşında geldik yüz yüze,
Aşkımız tarihin bendini aşsın.

Deyrulzafaran'a yazılan isim,
Telkâri nakşında canlanan resim.
Dünyada muradım, ey can nefesim:
İsmimiz taşta yok, kalpte yaşasın.

Dengbêjin sesinde çağlayan benim,
Şirîn'in sabrıyla dağlanan benim.
Cizre'den Botan'a bağlanan benim,
Aşkımız bu kadim toprakta kalsın.

Dersim dağlarında açan nergisim,
Cudi eteğinde yükselen sesim.
Gönlünün sarayı, son nefesimsin,
Yüzyıllık bu hasret vuslata ersin.

Ezelden yazılmış bu kadim yolda,
Dalgalar yorulmaz açan bu kolda.
İçimde büyüyen en nazlı dalda,
Nehirler kıskansın, bu sevda yansın.

Ben Zîn'inim senin, olursan Mem'im,
Ortak bir bedende can bulur tenim.
Mezopotamya'dır ruhum ve genim,
İki bedenden bir, tek can yaratsın

Alan Adam

**İsmin**

Hercai menekşe ve beyaz zambak,
Sevdanın sembolü, mor renkli leylak,
Altın rengi sarı, solgun her başak,
Hatırlatır bana, senin ismini…

Kederli kalblerde en derin hisler,
Narkissos mirası, narin nergisler,
Aşkın aynasında yorgun akisler,
Hatırlatır bana, senin ismini…

Erguvanla ıtır; süsen ve sümbül,
Verandamın süsü, üç kırmızı gül,
İlkbahar faslında yaşanan  Eylül,
Nakşeder kalbime, senin ismini □□□□□□□□□□

Alan Adam

**İstedim**

Müneccim olmadan Şeb-ı Yelda'yı,
Aşk ızdırabında, bilmek istedim.
Muvakkit olmadan, uzun geceyi,
Çille gecesine, katmak istedim.

Bir Aden Bahçesi olan sinene,
Tanrıdan habersiz, girmek istedim.
Kuş yuvası gibi, küçük evine,
Yatağımı serip, yatmak istedim.

Kâkülü yüzüne, perde saçında,
Hercai menekşe, olmak istedim.
Yasemin kokulu yanaklarında,
Küçücük bir gamze, olmak istedim.

Aden'in incisi, ak dişlerinde,
Mercandan bir dişin, olmak istedim.
Ebedin kaynağı, dudaklarından,
Hayat iksirini içmek istedim.

Bir seher vaktinde, kalb kilidini,
Uykunu bölmeden, kırmak istedim.
Tanrıya yakarış, seccadesini,
Gönül mihrabına, sermek istedim.

Kederin limanı, kalbin kafesi,
Göğsünde nefesin, olmak istedim.
Güneşli bir günün sıcak deminde,
Boyunun gölgesi olmak istedim.

Sevdanla muzdarip, naçar kalbime,
Dermanı kalbinden, çalmak istedim.
Bize vadedilen, sonsuz hayatı,
Senin gözlerinde, bulmak istedim.

Sevda müzesinin, eşsiz eseri,
Bedeninde kalbin, olmak istedim.
Sonsuz bir hayatı, var etmek için,
Kanında bengisu, olmak istedim.

Beyaz ellerinin, parmaklarında,
Zümrüt taşlı yüzük, olmak istedim.
Kolların hülyası, narin belinde,
İbrişimden kuşak, olamak istedim.

Bir sanat eseri, ayaklarında,
Nilüfer dövmesi, olmak istedim.
Ayak bileğinin, ince yerinde,
Gümüşten bir halhal olmak istedim.

Şevdasız gurbetin sürgünlerinde,
Ömrümü ömrüne, katmak istedim.

İzdivaç akdine, imza atmadan,
Ebedi hemrâhın, olmak istedim.

Kuzey ülkesinin, o beldesinde,
Kendi mezarımı, kazmak istedim.
Güneşin battığı, o ıssız yerde,
Senin için bin kez, ölmek istedim□□□□□□□□□□

Alan Adam

**İstedim**

Müneccim olmadan Şeb-ı Yelda'yı,
Aşk ızdırabında, bilmek istedim.
Muvakkit olmadan, uzun geceyi,
Çille gecesine, katmak istedim.

Bir Aden Bahçesi olan sinene,
Tanrıdan habersiz, girmek istedim.
Kuş yuvası gibi, küçük evine,
Yatağımı serip, yatmak istedim.

Kâkülü yüzüne, perde saçında,
Hercai menekşe, olmak istedim.
Yasemin kokulu yanaklarında,
Küçücük bir gamzen, olmak istedim.

Aden'in incisi, ak dişlerinde,
Mercandan bir dişin, olmak istedim.
Ebedin kaynağı, dudaklarından,
Hayat iksirini içmek istedim.

Bir seher vaktinde, kalb kilidini,
Uykunu bölmeden, kırmak istedim.
Tanrıya yakarış, seccadesini,
Gönül mihrabına, sermek istedim.

Kederin limanı, kalbin kafesi,
Göğsünde nefesin, olmak istedim.
Güneşli bir günün sıcak deminde,
Boyunun gölgesi olmak istedim.

Hasretle muzdarip, naçar kalbime,
Dermanı kalbinden, çalmak istedim.
Bize vadedilen, sonsuz hayatı,
Senin gözlerinde, bulmak istedim.

Sevda müzesinin, eşsiz eseri,
Bedeninde kalbin, olmak istedim.
Sonsuz bir hayatı, var etmek için,
Kanında bengisu, olmak istedim.

Beyaz ellerinin, parmaklarında,
Zümrüt taşlı yüzük, olmak istedim.
Kolların hülyası, narin belinde,
İbrişimden kuşak, olamak istedim.

Bir sanat eseri, ayaklarında,
Nilüfer dövmesi, olmak istedim.
Ayak bileğinin, ince yerinde,
Gümüşten bir halhal olmak istedim.

Şevdasız gurbetin sürgünlerinde,
Ömrümü ömrüne, katmak istedim.

İzdivaç akdine, imza atmadan,
Ebedi hemrâhın, olmak istedim.

Kuzey ülkesinin, o beldesinde,
Kendi mezarımı, kazmak istedim.
Güneşin battığı, o ıssız yerde,
Senin için bin kez, ölmek istedim□□□□□□□□□□

Alan Adam

**İştar**

Yarım yıl ölüyüm, yarım yıl diri,
Ölüyken diriyim; diriyken ölü.
Sonsuz bir hayatın bitmez iksiri,
Dudaklarındaymış, gizli formülü.

Sımsıcak sevginden, yüreğim mahrum,
Buz kesmiş bedenim, hep üşüyorum.
Demedim, sevdiğim, diyemedim ben:
Herkesten çok seni, ben seviyorum…

Çığ altında umut, her tarafta kar,
Artık çok uzakta senli bir bahar,
Çin Seddinden uzun, kalın bir duvar,
Varmış aramızda, görmemişim ben.

Eser belki bir gün, güneyden rüzgâr,
Ve yıkılır engeller, düşer o duvar,
İnanna'm, sevdiğim; tanrıçam İştar,
Nihayet diriltir yeniden beni. □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Kalmadı Anlamı**

Güneyden bir rüzgar, bir sevda yeli,
Getirir zülfünden, ince bir teli.
Sessizce buradan, gittin gideli,
Kalmadı hayatın, anlamı Evin…

Beklenmedik muştu, kalbi bir selam,
Ulaşır kapıma, senden her akşam.
Ardından koksa da, gül buram buram,
Kalmadı hayatın, anlamı Evin…

Ne gecem bellidir ne de gündüzüm,
Baharı unuttum, dört mevsim güzüm.
Ağardı saçlarım, kırıştı yüzüm,
Kalmadı hayatın, anlamı Evin…

Gözümde tüterken o mahzun bakış,
İçimde dinmiyor bu amansız kış.
Kaderin elinden aldığım alkış,
Kalmadı hayatın, anlamı Evin…

Yollara bakmaktan yoruldu gözüm,
Kül oldu içimde sönmeyen közüm.
Sana söyleyecek kalmadı sözüm,
Kalmadı hayatın, anlamı Evin…

Umutlar tükendi, hayaller yetim,
Gidişinle soldu bütün cennetim.
Ayrılık yükünü ağır ödedim,
Kalmadı hayatın, anlamı Evin…

Mevsimler değişti, kuşlar göç etti,
Bendeki bu sabır, bu ömür bitti.
Gölgen bile benden firar eyledi,
Kalmadı hayatın, anlamı Evin…

Hasretin zehrini kadehe koydum,
Her gece dert yandım, acıya doydum.
Kendimi dünyadan büsbütün soydum,
Kalmadı hayatın, anlamı Evin…

Çalmazsın bilirim mesdud kapımı,
Sen aldın kalbimi, yıktın tapımı.
Kurma artık çok geç, gönül yapım,
Kalmadı hayatın, anlamı Evin

Artık ne feryadım ne ahım kalır,
Zaman her yarayı zorla koparır.
Azrail gelse de canımı alır,
Kalmadı hayatın, anlamı Evin□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Karanlıkta Bir Islık**

Yıldızları gecemden, almıştır bu ayrılık,
Talan edildi ömrüm, hayallerim yok artık.
Çınlarken kulağımda, yalnızlığın çığlığı,
Miras kalmıştır korku, karanlıkta bir ıslık.

Uzaklardan bir haber, beklendi sevda sesi,
Dağın ardından muştu, bir vuslat emaresi.
Ne göklerden bir rahmet ne yağmurun varlığı,
Düşmedi bir damla su, ne bir servi gölgesi.

Bir serap peşindeyim, çöllerde susuz, yalın,
Alnıma kazınmıştır, bu kara yazı bakın.
Gözlerim yolda kaldı, bir ışık sızmaz cana,
Vuslatı müjdeleyen, o şafak söksün yakın.

Kapansa da kapılar, ümidim tükenmedi,
Senden başka hiçbir yâr, bu kalbe hükmetmedi.
Karanlık gecelerde, yankılanan o ıslık,
İsmini terennümden, katiyyen vazgeçmedi.

Bir gülüşün yeterdi, zamanı durdurmaya,
Boynumdaki zincirle, prangayı kırmaya.
Değerdi bir ihtimal, vuslat olasılığı,
Sensiz geçen her yılı, bin kez geri sarmaya.

Ezelin başlangıcı, ebedin sonsuz hali,
Vuslatındı süsleyen, hakikatle hayali.
İzinden gidilecek; sen ömrün son durağı,
Ne kader engel buna, ne göklerin Zühali□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Kavisli Hilal**

Sevdalar vardır; sırdır, anlatılmaz,
Saklanır yürek sandığında, çeyizler gibi.
Ve sırlar vardır, sandıklara sığmaz,
Baharın müjdecisi, nergisler gibi…

Artık, dönüşünü beklemiyorum,
Gecenin karanlığına ektim umutları.
Hasadında, yıldızları dereceğim,
Ve şahidlik edecek, Bereketli Hilâl.

Sen varsan; ben de olacağım,
Varlığının; izdüşümü, kanıtıyım ben.
Yaratıcı bir kudrete, yok ihtiyacım,
Dara'sında Anastasius'un bulmuşum seni.

Esareti, menekşe gözlerinde yeneceğim,
Ve döneceğim, harabelerine Mezopotamya'nın
İnatsa inat, ölümse ölüm; süreceğim,
Nadasa bekleyen, sevda topraklarını.□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Kefensiz**

Yürüdük patika, dar geçitlerden,
Vazgeçtik saraydan, sıcak köşklerden,
Ser verdik dönmedik bu yeminlerden,
Toprağa can verdik, sessiz sedasız…

Yarıda kalamaz çekilen çile,
Destanlar sığamaz kaleme, dile,
Rüzgarla savrulup küllerimizle,
Geleceğe doğduk, sessiz sedasız.

Zulmün zincirini kırıp da geçtik,
Karanlık geceden şafağı seçtik,
Özgürlük tasından andımızı içtik,
Zafere yürüdük, sessiz sedasız…

Hiç tatmadık aşkı, bilmeyiz sevda,
Mermi olup yağdık çakalla kurda,
Bir seher vaktinde, derin uykuda,
Şehadeti tattık, sessiz sedasız…

Kefensiz gömüldük kara toprağa.
İsmimiz yazılmaz mor renkli dağa.
Düşerken bir ülke, herbir qebrağa,
Biz vatansız kaldık, sessiz sedasız.

Bıraktık bir miras, kutsal vasiyet:
Ülkeye özgürlük; düşmana dehşet.
Payına düşeni, namuslu her  fert,
Severek yapmalı, sessiz sedasız□□□□□□

Alan Adam

**Keşkeler Faslı**

Derin sırlarında, en dost aynalar,
Çizgili bir yüzü, aksettirecek.
Gerçekler yerine, pembe yalanlar,
İltifat şeklinde bize dönecek.

Çekilen her acı ve akan zaman,
Her sene ömürden, alıp çalacak.
Gurbetin sancısı, dert ile hüsran,
Dikeni bırakıp, gülü alacak.

Tabiat "keşkeler faslında" bizden,
Alacak verdiği, her vediayı.
Duyguyu kalblerden; arzuyu tenden,
Alacak işveyi, nazlı edayı…

"Keşkeler faslına" bastığın zaman,
Utanıp sıkılma, ismimizi an.
Müzmin sevdan ile, kalbdeki hüsran,
Bana senden miras, duruyor, inan.

Sevme çağındaki mahdut bir ömrü,
Gurbette hoyratça, harcadık, sevin!
İş işten geçince,  dilenmiş özrü,
Söyle ne yapayım, sevdalı gelin? □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Kısaca Sen**

Anladık,
Güzelliğin kıyas kabul etmez…

Gecenin hüznüne, limandır menekşe gözlerin,
Aden incisi "dişlerin ve akpak gerdanınla"*,
Fahriye Abla'dan geriye kalır bir tarafın yok aslında.
Eminim!
Yani,
Güzelliğine ne bir şey eklemek, ne bir şey eksiltmek, ne de bir şey değiştirmek, kabildir.
Kusursuz simetri, bu olsa gerek…
Ya da karşılıksız aşkın acısıyla yarım bırakılmış bir şiir mısrası,
Usta şairlerin, keder damlayan kalemlerinden…

Peki, ya aynı şekilde zeki oluşuna ne demeli?
Nasıl toplanabilir tüm olumlamalar, bir tek insanda?

Ahlak felsefecilerinin övdüğü özelliklerin özeti gibisin;
Doğruluk,
Bilgelik,
Tevazu,
İyi yüreklilik,
Ölçülülük…
Tüm iyi niteliklerin ortak adı, bileşkesi gibisin.
Fizik dersine konu olabilecek bir denge, bir ahenk.
Aslında, kendi isminin, özetisin.
Sevginin en yoğun hali…
İki heceli bir sözcük,
Tüm kadınların toplamı bir kadın,
Ve tüm şarkıların anahtar kelimesi:
Evîn…

Olacak şey değil!!!
Biraz da adaletsiz yaratmış,
Hikmetinden sual edemediğimiz, yaratıcı kudret...

Şikayetçi miyiz?
Haşa!
Lakin, oluşan nitelik farkı, ürkütücü,
Dengelemek, dengini bulmak imkansız gibi görünüyor,
Budur, kaygılara yol açan gerçek sebeb □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Kil Tablette Sevdan**

Sen Dicle ol, ben de, hep asi Fırat,
El ele vererek, yan yana aksak.
Şatt'ül-Arab'da bir, birleşip sırat,
Köprülerden geçip, Hürmüz'e varsak.

Kil tablette sevdan, ben Ur'da esir,
İştar huzurunda anlatsak bir bir:
Girdabına düşüp, dönülen nehir,
Menbaını Dara kentinden alır.

Ninova bağında solmayan gülsün,
Asur sarayında çınlayan avaz.
Bırak bu hasretlik seninle gülsün,
Yazgımız Babil'de edilmez niyaz.

Bedenim Harran'da kavrulan toprak,
Gözlerin Hasankeyf, dökülen yaprak,
Ziggurat burcundan göğe bakarak,
Yıldızlar bu aşkı tarihe yazsın.

Göbeklitepe'nin taçlı taşında,
Mühürlenmiş sevdan kaç bin yaşında?
Karduklar yurdunun dertli kışında,
Yüreğim seninle ısınsın dursun.

Eski zamanların loş sokağında,
Varoluş türküsü diller bağında,
İncinmiş suların sessiz çağında,
Nazenin gülüşün gönlümde dursun.

Nemrut'un bağrında taht kuran şahım,
Karkamış önünde bitmez eyvahım,
Fırat'ım, Dicle'msin, sensin penahım,
Zaman bu nehirde tersine aksın.

Ararat başında erimez karım,
Ezelden ebede sensin diyarım.
Kürdistan bağında nazlı baharım,
Yüzyıllık hasretin bağrımı yaksın.

Amed'in surunda yankılanır ses,
Karkan'ın aşkıyla tükenir nefes,
Süryani nakşında soluksuz her kes,
Sevdamız tarihin bağrından taşsın.

Deyrulzafaran'a kazınmış adım,
Telkâri nakşında saklı feryadım.
Şu fani dünyada ahir muradım:
Taşta değil ismim, kalbinde kalsın.

Dengbêjin sesinde saklıdır adın,
Şirin'in sabrıyla yoğrulmuş tadın.

Cizre’den Botan’a bitmez feryadın,
Aşkımız bu kadim toprakta kalsın.

Dersim dağlarında açan nergissin,
Cudi eteğinde en kutsal sessin,
Gönlümün sarayı, can nefesimsin,
Yüzyıllık bu hasret vuslata ersin.

Ezelden yazılmış bu kadim destan,
Vurur dalgaların kalbime inan.
İçimde büyüyen ey nazlı canan,
Nehirler kıskansın, bu sevda yansın.

Gel Zîn'im ol Gulê; ben Memê Alan,
Ortak bir bedende, birleşip tek can,
Mezopotamya'nın mayası sevdan,
İki insandan bir; tek can yaratsın□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Mahcuz Kalbim**

Mecrası değişmiş bir nehir gibi,
Bir sağa bir sola savrulmaktayım.
Yangınla boğuşan bir şehir gibi,
Sevda ateşinde kavrulmaktayım.

Dakikam saate; saatim güne,
Hayatım gurbette, döndü sürgüne.
Yürekte taşınan sevda yüküne,
Her gün yeni bir dert, ekliyor biri.

Haczedilmiş kalbim, kilitli babı,
Ne çalanı mevcut, ne de ahbabı.
Çektiğim acıya, "kabir azabı",
Teşhisi koyanlar, haklı çıkıyor.

Eriyip tükendim; koştum, yoruldum,
Vahşice kalbimden, her gün vuruldum,
İnzivada kaldım; çıktım, duruldum,
Nedamet getirdim, YAŞADIĞIMA(!?) □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Mechul**

Kalbimde bir sızı, ruhumda kasvet,
Bedenimi sarmış, mechul bir illet.
Beni sinsi sinsi tüketen bu dert,
Teşhis edilmedi, hastanelerde.

Kimi kanser dedi, başkası verem,
Biri belli dedi, öteki mübhem.
Benliğimi enkaz, eden bu deprem,
Tesbit edilmedi, yer kabuğunda.

Mecnun gibi bana çöller gezdirdi,
Ferhad etti beni dağı deldirdi,
Nesimi misali derim yüzdürdü,
Zuhur edip yüzde, hiç görünmedi.

Kara sevda diyen, halime güldü,
Bu delirmiş diyen; baktı, üzüldü,
Paslı hançer ile kalbim bölündü,
Bir kez olsun benim, bahtım gülmedi.

Eller gülüp geçti, dostlar bihaber,
Vuslatsızlık ruhta ateşten çember,
İcapsız sineme sızan bu keder,
Nasıl bilinmedi, bugüne kadar □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Melissa**

Unutmam Melissa, ben asla seni,
Uzak değilsin sen, tinde, tenimde.
Ölürüm aynı gün, unutsan beni,
Sevdanın ateşi, korken içimde.

Sevdiğim Melissa sevdandır yasa,
Gökte yıldız burcu, Kutup Yıldızı,
Derman olsa Fırat, sineme aksa,
Dinmez yokluğunda kalbdeki sızı.

Ah Melissa, bir kez, kalb sesimi duy!
Duy da dinle benden, son serenadı.
Seni sevmek bende, saplantılı huy,
Almadan vazgeçmez, gönlüm muradı.

Uzaklık Melissa; ayırmaz bizi,
Engel değil aşka, çelikten duvar.
Hayata soyluluk veren bir gizi,
Sinende bulmuşum, ahu gözlü yar.

Melissa, galiba, biraz deliyim,
Gecikmiş baharın hüzün seliyim.
Demir dağı delen, Ferhad eliyim.
Tutuver elimi, hazan, gelmeden.

Melissa kapatma, tüm kapıları,
Nefes almam için, bir umut bırak.
Mabette sen hariç, tüm tapıları,
Kırdım birer birer, ben ağlayarak! □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Mor Kelebek**

Bırak beni yalnız, al başını git,
Git de yalnız kalsın mecruh yüreğim.
Yokluğunla beni, cehenneme it,
Kül olsun bedenim, şaşsın feleğim.

Kara bahtım mahkum zaten hazana,
Bırak, hesap kalsın, başka zamana.
Konunca günahlar bir bir mizana,
Şaşkın şaşkın baksın hesap meleğim.

Uzaklaş, arkana bir kez bakmadan,
Peşine yeni bir, mecnun takmadan,
Yanmış bir yüreği, yine yakmadan,
Uzaklaş sessizce, budur dileğim.

Edilmişim sürgün, susuz bir yere,
Vuslat mecrasından akmaz bir dere.
İdam fermanıyla, makûs kadere,
Nasıl isyan etmem, ölüm meleğim.

Ertelense vuslat, büyük mahşere,
İnat benim kalbim, caymaz bir kere.
Atsan da sevdamı, en ıssız yere,
Arar bulur seni, mor kelebeğim.

Hasret yokluğundur çektim öğrendim,
Sen öğrettin bana, kara sevdayı,
Umut çölde bitmez; ektim öğrendi,
Sen seçtirdin bana, erken vedayı□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Muhabbetim Var**

Ben seçmedim gamı, kara sevdayı,
Yazılmış alnıma, şikayetim var.
"Aşka düşmek" denen kara belayı,
Musallat edene, husumetim var…

Sevdana verdiğim sonsuz emeği,
Hülyamda gezinen mor kelebeği,
Aşka dair en son ve ilk dileği,
Çalan bir yazgıya adavetim var…

Giyotinde duran esrik başımın,
Mahzun gözlerimden akan yaşımın,
Ağuyla karılmış miskin aşımın,
Müsebbibi yare muhabbetim var□□□□□□□□□

Alan Adam

**Mukaddes Şehir**

Ne Kudüs ne Mekke ne de Vatikan,
Mukaddes tek şehrim, ebedi sevdan.
Sonsuz bir mutluluk arayan her can,
Bir gün anlayacak, ne dediğimi.

Ne yazı yaşadım, ne de baharı,
Ne kışı fark ettim, ne düşen karı,
Hiçlikte saklanan gizemli "var"ı,
Bilen canlar anlar, ne dediğimi.

Erdemin kaynağı ve bitmez umut,
Vuslatın anlamı, isminde mevcut.
İzan kudretinden yoksun bir hasut,
Nasıl anlayacak, ne dediğimi? □□□□□□□□□

Alan Adam

**Nasıl Bir Sevda**

Ezgi gibi iz bıraktı.
Vebal oldu beni yaktı.
İlaç olup kalbe aktı.
Nasıl bir sevda bendeki?

Azad edip bırakmadı.
Cemre olup hiç düşmedi.
Ahbab olup sır vermedi.
Rüya bir sevda bendeki □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Olmaz**

Vakitsiz terkettim Dersim'i Wan'ı
Gurbet eller bana mesken olur mu?
Amed'in, Botan'ın sarmış her yanı
Gurbet eller bana mesken olur mu?

Dön geri ey deli gönlüm, dön geri,
Rıha'yı, Sêwaz'ı, Bidlis'i beri.
Burcu burcu kokar Serhat illeri,
Gurbet eller bana mesken olur mu?

Evini de deli gönül evini
Gönül çeker yarin tatlı sesini
Şirvan'dan Muş'a dek bu körpe demi
Gurbet eller bana mesken olur mu?

Kürdistan yaylası dumanlı dağlar
Gözü yaşlı gezer analar, bağlar
Cudi'den Gabar'a bülbüller ağlar
Gurbet eller bana mesken olur mu?

Gönül bağlarında güller dermeli
Kardelenler açmış çetin her eli
Qoser'den, Serhat'tan, Botan'dan beri
Gurbet eller bana mesken olur mu?

Erzurum'dan Dersim'e esen yelleri,
Viranşehir, Serhat, Botan elleri,
İçimde sızlar hep dostun dilleri,
Ne yapsam bu gurbet mesken olur mu?

Alan Adam

**Orontes**

Sevdandır kalbimde, duran dilemma,
İlan etsem olmaz, saklasam olmaz.
Çözümsüz denklemdir, ağır bir humma,
Kabullensem olmaz, reddetsem olmaz.

Alene sevsem suç; gizliden yasak;
Yüreğinde kaldım, olmuşum tutsak.
Asi nehri gibi, tersten de aksak,
Zail olduğum yer, gözlerin olur.

Seni anmak da zor, unutmak da zor;
Aşkının ateşi, kalbimde hep kor.
Sana esir kimdir, bin kişiye sor,
İstisnasız herkes, beni bilecek.

Sıradağlar konsa yoluma engel,
Aşarım hepsini, yeterki sen gel.
Beni esir eden, o sihirli el,
İpimi çekecek, vuslattan önce.

Son arzum bir gece, yar kucağında
Kelebek rüyası, sevgi bağında.
Sallansın bedenim, darağacında.
Yeter ki sen anla, benim sevdamı□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Oxymoron**

Ben mazide ararım, kaybettiğim her şeyi,
Sen atide bulursun, kaybettiği nesneyi.

Ben kuzey der dururum, sen güneye göçersin,
Ben şarabı şişeden, sen kadehten içersin.

Ben bir baykuş misali, gecelere müptela,
Sen için gündüzü muştu, karanlık büyük bela.

Bende evin merkezde, sende evindar odak,
Sendeki ip sağlamken, bende koptu kopacak.

Risk almak benim adım, sen ihtiyatlı ece,
Bende karar açıkken, sendeki hep bilmece.

Doğan her yeni günü; ben son günüm sayarken,
Sende hayat sınırsız, zaman geçip akarken.

Sen farklı boyutunda, yaşıyorken zamanın,
Ben manayı yüklerim, bulunduğum son anın.

Yalnız eşzamanlılık, değil paradox olan,
Sevgi uyuşmazlığı, gönülde vuku bulan.

Onlarca kez ayrıldık; sıfır kere birleştik,
Biz bu fani dünyayı, çelişkilerle sevdik.

En sonunda anladık, zıtlığın ahengini,
Fikirler bir olunaca, kıtlığın tek rengini □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Oysa**

Oysa biz doğduğumuzda yeryüzünün
Her bir karışı toprağı paylaşılmıştı:
Fethedilecek bakir topraklar kalmamıştı.
Kutuplar bile parsellenmiş,
Atalarımızın bize mirası vatan ve yüreklerimiz dört parçaydı artık…
Önce devletler; sonra, mirler, nübela, derebeyleri, lordlar, asiller ve yeni yetme baronlar…
Hammadde imişiz biz, bunu da sonradan öğrendik.
Altında yatacak iki metrekarelik toprak kalmamıştı, kendimizin diyebileceğimiz…
Gözlerimizin acı yaşlarını içimize akıtmak dışında,
yapacak çok şeyimiz, adamakıllı planlarımız da yoktu, doğrusu…

Kederliydik ve zorlukla sürüyorduk ayaklarımızı.
Rüzgar, yarların aradında uluyordu durmadan.
İncecik dumanlar yükseliyordu, tezek yakılan bacalardan…
Artık, sessizce ağlıyorduk.
Ve başladığımız hiç bir işi bitiremiyorduk…
Ekmeğin kokusunu alamıyor, gülmüyorduk mesela…
Oysa ne büyük umutlarımız vardı, içimizi kaplayan.
Dünyayı değil belki, ancak hayatımızın hiç değilse bir kısmını değiştiririz, diyorduk…
İnsan, kıtlıkta nasıl çavdar ekmeğinden bıkarsa,
Biz de öylesine bıkmıştık bohem ve gayesiz yaşamaktan...

Bahar, dağların öteki yanına geçmişti artık…
Kış, mavi bulutların önüne katılmıştı.
Gençliğimizin ilk ilkbaharıydı bu.
Ve baharı arkada bırakmıştık;
Kırlangıç seslerinin yerini, aç kurt ulumaları almıştı.
Oysa, hala çocuktu yüreklerimiz.

Saçlarımız karma karış,
Ve yüzlerimizde geniş bir gülümseme izi.
Ah, bakışlarımızla öldürebilseydik tüm yetişkin kötülükleri…
Bir bahar akşamının leylak renkli aydınlığında,
Yüreklerimizin yarısını bırakmıştık…
Artık ayrılıyoruz.
Bahtın açık olsun.
Güle güle sevdiğim!.
Hoşça kal annem; hoşça kal babam; çocukluğum…İlk sevgim.
Kaybettik, hayat denen harbi…
Hoşça kal, hayat!

Alan Adam

**Öldürme Beni**

Mahzun gözlerinde, beni hapseden,
Yeni bir sürgüne, gönderme beni.
Biraz umut verip; azad etmeden,
Terk edip gurbette, öldürme beni.

Şaşırt beni bir kez, kalb kilidin aç,
Sinemde sevdam ol; yeşersin kıraç,
Sevdiğim başına, çiçeklerden taç,
Takmadan yanarsam, söndürme beni.

Bir fırsat ver bana, sevgimi sına,
Ferhad'ın olmazsam, o vakit kına,
Geri kalan ömrü, senin yoluna,
Adadım bir kere, döndürme beni.

Erdemli hayatı bana sen öğret!
Vaha ol ömrümün, son kervanına.
İrfanla sevgiyi beynime zarek et!
Naçar varmayayım aşk divanına □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Paletinde Hayatın**

Paletinde hayatın, sen renklerin tümüsün.
Gördüm, dört mevsim sensin; yedi iklim ve rüzgar,
Sen sevgi bahçesinde, krizantemle gülsün,
Sende demlenir rahmet, senle yağmurlar yağar.

Masmavi gökyüzünde, uçan mor kelebeksin,
Hülyaları süsleyen, hem huri hem meleksin.
Uzaktan sevmek nedir, sevdamdan bileceksin.
Bilince belki bir gün, beni affedeceksin.

Affetmek bir zaaftır, merhametten hep maraz,
Doğarmış diyorsan sen; sevdama çukurlar kaz.
Derin kaz çukurları, yazgıları baştan yaz,
Değişmez alın yazım, idam hükmü bile az.

Yak bütün bedenimi kızgın alevlerde yak,
Dahil değil yüreğim, o istisna kalacak.
Sen varsın çünkü orda, kalbim sana sığınak,
Savur tüm küllerimi, mavi göğe bakarak□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Quo Vadis?**

Evrende kaç yıldız, kaç gezegen var,
Varlık-hiçlik nedir, bin kez düşündüm.
İnsandan evla, kaç sürüngen var,
Nehrin suyunda bir kez yıkandım.

Mesele ben miyim, Heraklitos mu,
Ervah-ı ezel mi, levh-i kalem mi?
Levh-i mahfuzda kitâb, mitos mu,
İnsanın kaderi sinsi elem mi ?

Senaryosu belli, bir filmse hayat,
Senin suçun yok mu ey gökteki Zat,
Ateşte yanarken tekmil mahlukat,
Amaç nedir dostlar, nedir bu tezat?

Cennetten sürgün et, cihanda kavur,
Ateşte yananın, külünü savur.
Rahmet diye beni, sellere boğdur,
Dost musun düşman mı, anlayamadım.

Israr edenleri tanrılar sevmez,
Ram olmak elemdir; köleler bilmez.
Bin kez dilesem de, yazgı silinmez,
Esir kalsam da bir, firar etsem de bir!?

Neden, nasıl, niçin; yaratıldık biz?
İrade yetersiz, her ölüm bir giz,
Mazide yoktuk, ati de bizsiz,
Mesele ne olmak, ne de olmamak!

Azad olamadım, evrende tutsak,
Bedeni tabudur; dokunsam yasak.
Ettiğim hatayı, binle de çarpsak,
Denk gelemez zalimin, bir günahına.

İhsan edip bir kez, beni sevindir,
Mabedlerin hası bence evindir.
Evin mukaddestir, tek mabedimdir.
Ne Mekke ne Ka'be, var benim için □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Rafti**

Gitti üzgün ve yıkık,
Yar eğreti evine.
Sudan çıkmış bir balık,
Gibi bıraktı yine…

Ağladım, içten içe,
Arkasından o gece.
Yazdı kalem gizlice,
ismini  "iki hece"

Ezel ve ebed odur,
Vesveseli kalbimde.
İhyaya kaynak sudur,
Naçarların dilinde…

Anlar mı beni bir gün,
Can bedenden çıkmadan,
Acep eder mi sürgün,
Rüsva edip bakmadan.

Umutsuz bir bekleyiş,
Başladı yeni baştan.
Ruhumdaki  eriyiş,
İçimdeki ateşten…

Bu ateş sönmez artık,
Bedenim yok olmadan.
Sevdama tek bir tanık,
Öleceğim, bulmadan .
□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Roma'ya Değil**

Henüz güneş görmemiş kardelen çiçeğisin,
Kirlenmemiş tertemiz, bir çocuk yüreğisin.
Sen hülyamda ütopya, hayatın gerçeğisin,
Müzmin hastaya umut, iyilik meleğisin.

Güzelliğin bir deniz, her nehir sana akar;
Doğan güneşe değil, çiçekler sana bakar.
Sen sevda iklimisin, dört mevsim sende bahar,
Roma'ya değil; gördüm, tüm yollar sana çıkar.

Yeryüzünde gülistan, gökte kutup yıldızı,
Sevda yolunda rehber, sensin kalbimde sızı.
Perisin masallarda, ummanda deniz kızı,
Levhi-i mahfuzda yazgım, değişmez alın yazı.

Esin kaynağım sevgin, berrak kadehte şarab,
Yurgun yemiş kalbime, döker yokluğun azab,
İsminde arar çare, her muzdarip ve bitab,
Ne olur anla artık, sevdam bulsun muhatab □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Sad**

Bilirim  son liman, senin sinendir,
Koparken fırtına yanıbaşımda.
Al kalbine beni; sakla, sevindir,
Hissedeyim seni, nefes canımda.

Bir tılsımdır ismin, kalbimde umut,
Çağlayan içimde; dilimde sükut.
Yeise düşürsem, senden uzakta,
Umut ol kalbimde, ellerimden tut!

Gecenin bağrında bir gizli ferman,
Yorulmuş ruhuma sen olursun can.
Aşkın potasında erisin zaman,
Seninle son bulsun bu dert, bu hicran.

Bir kutlu hecedir adın dilimde,
Alevden bir nehir akar içimde.
Dünyanın yükünü bıraktım serde,
Dilerim vuslatı, fani seçimde.

"Nûn" kalemi yazsın, levh-i canıma,
Nurundan bir zerre lütfet şanıma.
Eşiğinde köle olmak yetmez mi,
Kabul et kulunu, al sol yanına.

"Sad" harfinden sülüs, sol kuluma yaz,
Sağ kolumda hep var, özlemle ayaz.
Tutup elerinden, bin kez de öpsem,
Az kalır sed buse, sed hezar da az.

Alan Adam

**Sanrı**

Şaşırdım, meğer ki aldatmış beni,
Yâr diye ardından koştuğum serab.
Her gece rüyamda öptüğüm peri,
Gerçeği görünce duyduğum hicab.

Yalancı baharmış, yaşanan mevsim,
Görülen sanrıymış, hayal her cisim.
Kalbimin zarına çizdiğim resim,
Basit bir darbeyle, silindi gitti.

En eski sevdalar ve yeni aşklar,
Virane gönlümde hep seni saklar,
İnsana kurulun, sinsi tuzaklar,
Niçin bozulmuyor; piştim, öğrendim □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Sen Karsın Ben Yağmurum.**

Sen karım; ben yağmurun,
Kalbine yağıyorum.
Aşkın ağır hemrahım,
Bunu ben biliyorum,
Billahi biliyorum...

Sen menzilsin, ben yolum
Tozunu soluyorum.
Aşkın ağır sevdalım,
Kalbimde taşıyorum,

Sen deryasın; ben dalga,
Ormanım, sonsuz tayga.
Yükün kurşun sevdiğim,
Mühürlü, dalga damg..

Sen şafaksın; ben gece,
Dilimdesin, ilk hece
Yükün vebal sevdiğim,
Hem sırdır, hem bilmece…

Alan Adam

**Sen Olmayınca**

Hayat denen çölden akan tek nehir,
Kurudu, akmıyor; bozuldu sihir,
Sen varken cennetim, olan her şehir,
Harabeye döndü, sen olmayınca…

Gündüzüm  kısaldı,  uzadı gece,
Ölümü özledim, hayattan önce,
"Yasaklı bir dil"le aşk iki hece,
Kan olup damladı, sen olmayınca…

Feryatlarım sessiz, yüreğim bomboş,
Sevda şarabıyla gezindim sarhoş,
Ayyaşlara mesken, en ucuz varoş,
Kabul etmez beni, sen olmayınca…

Sen gittin gideli yüreğim yasta,
Selamın özlendi, gelmiyor posta,
Acımı gizleyip, bir yakın dosta,
Anlatsam ne çıkar, sen olmayınca.

Esrimiş bir başla, yorgun bir beden,
Vurgun yemiş kalbim, bir şey bilmeden,
İsmine adanmış, şiirlerimden,
Nasıl beste olur, sen olmayınca □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Sen Olmayınca Burda**

Yaşanmaz burda bahar, yağmursuz geçer her yaz.
Çoktan kurumuş dallar, tek bir çiçek açılmaz.
Hayat burda iki renk; hayat, siyah ve beyaz;
Kurumuş tüm nehirler; bir çay, bir dere akmaz...

Burda herkesler sağır, burda kimseler duymaz,
Duaya mesdud gökler, burda rahmet hiç yağmaz,
Kapalıdır tüm yollar, sokak felaha çıkmaz,
Burda sevmek hep memnu, burda düğünler olmaz…

Gönül mevsimi hüzün; buralarda hep ayaz,
Bir bir vurulmuş kuşlar, burda sevda yaşanmaz,
Düşer canlar toprağa, burda sarhoş ayılmaz,
Burda hep ölüm vardır, burda bir barış olmaz…

Öteye geçmek için, burdan çıkış bulunmaz,
Yıkılmış tüm köprüler, vuslata yol taşımaz.
Nazlı bir ses yükselse, umut olsa ah, biraz,
Toprağa hayat verse, umutsuz kalbe ikaz□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Seni Beklerken**

Geldi yine bahar, boy verdi zambak,
Açtı gonca güller, yeşerdi her sak.
Her seven kavuştu, diyorlar ancak,
Mühürlü kalbimi, açan olmadı.

Aşkın bulutları, gürleyip durdu,
Gökte şimşek çaktı, rüzgâr savurdu.
Yürekteki ateş, yakıp kavurdu,
Üzerime tek bir, damla yağmadı.

En katı kalblere, düştü merhamet,
Vebal affedildi, bitti husumet.
İçimizi yakan en yakıcı dert,
Nasıl bitti derler, beni görmeden?

Araştırıp sordum, bendeki derdi:
Ruhta sevgisizlik, kalpte kederdi.
İlaç diye hekim, ismini verdi,
Ram oldum tabibe, içtim ismini □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Sensiz Dört Mevsim**

Sen varsan kalbimi, es geçmez bahar,
Gül açan her dalda, hâlâ, kokun var.
Gönül havzasında, toplanan sular,
Özlemle hep sana, hep sana akar…

Sinemde yokluğun, zemheri, ayaz,
Bir rüzgâr misali, gelip geçer yaz.
Ne karayel ne de, deli bir poyraz,
Savurmadı beni, güneye doğru…

Yer ve gök sararmış, göçüyor kuşlar,
Düşen her yaprakta, umutlarım var.
Sensizlik  derdinin, ördüğü duvar,
Hazan gibi hüküm, sürer kalbimde.

Sevdiğim, sen yoksan, kıştır her mevsim,
Buz tutar yüreğim, donar her cisim,
"Ölümle Sensizlik", diye bir seçim,
Hep kondu önüme, bugüne kadar□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Sevda Menhirleri**

Ansıtmak için yar; sevdanı senin,
Dört menhir diktirdim, kalb  hududuna.
Hayatın kaynağı, gözlerin için,
Bir ömür adanır, senin yoluna.

Yeryüzü cennetim, sinendir senin,
Sinene al beni, sar yavaş yavaş!
Tabipte çarem yok; ilaçtır tenin,
Terimle terini, kar yavaş yavaş.

Ellerinle bir kez, ellerimden tut,
Var olduğumu sen, hatırlat bana.
İzinde bir gölge, kalbinde umut,
Nasıl olunurmuş, sen öğret bana! □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Suç Benim İçin**

Gurbette sürgünüm, sinende esir,
Gönlünde bir mekân, aç benim için.
Aşkı yorumlayan, sözde müfessir,
Ele "helal" demiş, "suç" benim için.

Sevdan yanar durur, kalbimde hep kor,
Aklında olmamam, zor benim için.
Aşkın tanrısına, bir kez beni sor,
Aldığın cevabı yor benim için.

Sevdan aşk bahçemde, açan kazıl gül,
Tebessümün yetmez, gül benim için.
Sensiz ne menekşe, ne de bir sümbül,
Mutluluk vermiyor, zül benim için.

Sevilen habersiz, seven günahkâr,
Sevdayla hasreti, kar benim için.
"Karşılıksız seven, asıl sahtekâr",
Diyorsa dudağın, ar benim için □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Suicide**

Şarkılara ilham senin ismini,
Duygu belleğime gizli ekledim.
Beni esir eden katı kalbini,
Açarsın diyerek, her gün bekledim.

Katıdır yüreğin, elmastan da sert,
Aklında olmamam, onulmaz bir dert,
Çektiğim acıyı gören her bir fert,
"İntihar tek çare" fısıldar bana...

Doğarken seçimsiz; ölümde biz hür,
İnsan bir kez doğar, ve bir kez ölür.
Sevdaya adanmış, kısa bir ömür,
Bilinçli bir seçim; gecikmiş özür.

Ebedi bir hayat var mı bilinmez,
Vaadler bir masal, septik zihnimde.
İki kez yakılsam, ismini silinmez,
Nakış kalır kalpte, hece dilimde □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Sunak**

Kök salmadı sensiz mülteci kalbim,
Avare gezdiğim hiç bir toprağa.
Nice güzel gördüm, birine elim,
Değmedi dudağım; başka dudağa.

Bir yaprak misali, gökte savruldum.
Sevdanın odunda, yerde kavruldum.
Sonsuz bekleyişten; bittim, yoruldum,
Bana gökle yerde, sevdan gerekli.

Gündüzüm geceye; gecem sancıya,
Dönüştü her sancı, müzmin acıya,
Av oldum avcıyken, zalim avcıya,
Gurbet ellerinde, sayende senin.

Zaman mı tükendi, yollar mı bitti?
O hür sarayların kalbi terk etti.
Bir kuru sitemin canıma yetti,
Nasıl bırakacak yüreğin senin?

Esir düştü kalbim, hür bir toprakta.
Vefayı aradım, senden uzakta.
İnsafsız davranıp, beni sunakta,
Nasıl bırakacak, yüreğin senin? □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Suyla Sönmez Bu Ateş**

Gönül bağında isyan,
Su gibi geçmiş zaman.
Bu aşktan bana miras,
Kaldı dert ile hicran.

Kaderdir, gücüm yetmez,
Bin pişmanlık kâr etmez.
Seven kalbin gam yükü,
Bu cihanda hiç bitmez.

Boşa geçmiş bir ömür,
Teselli etmez özür.
Ölüm fermanım çıkmış,
Gördüm, basılmış mühür.

Taş sert imiş; har güneş,
Fark ettim hayat kalleş!
Bitmez yürek yangınım,
Suyla sönmez bu ateş.□□□□ □□□□□□

Alan Adam

**Suyla Sönmezmiş Ateş**

Gönül bağında isyan,
Su gibi akmış zaman.
Sevdadan bana miras,
Kalmış dert  ile hicran.

Yazgıdır, gücüm yetmez,
Bin pişmanlık kâr etmez.
Seven kalbin gam yükü,
Bu cihanda hiç bitmez.

Boş geçmiş kısa ömür,
Bulunmaz buna özür.
Ölüm fermanım çıkmış,
Gördüm basılmış mühür.

Taş sert imiş; har güneş,
Geç fark ettim ah kardeş!
Bitmez yürek yangınım,
Suyla sönmezmiş ateş□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Şevbîn**

Leylidir, yüreğimin acıları.
Çöker aniden hasret ve gurbetin hüznü,
Bir kâbus gibi,
Esir alınır benliğimi.
Başlar diş ağrılarım, yokluğunda.
Sonra;
Sen ve şebboy çiçekleri gelirsiniz aklıma.
Birinizin, hasreti; ötekinizin, kokusu ikiye katlanır,
Uzun ve kederli gecelerimde…
Ve birden gerçeklerle kesilir irtibatım,
Hayaller hücum eder,
Ele geçirilir benliğim…
Hani olur da, bir kız çocuğuna baba olursam, diyorum…
Sanki murad almışım da,
İsmini, düşünmeye başlarım,
Hem de sana sormadan.
Düşer aklıma aniden iki hece:
ŞEV-BÎN…
Muhtevasında saklar ismini,
Gecenin kokusu,
Sen yani, hasretimin lavanta kokan tutkusu: □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Tu beybûnî**

Tu gul î li baxçê gulan,
Evîn î li hemû dilan.
Min hez ji te kir, xezalê,
Dermanê êş û kulan.

Tu beybûn î li deştan,
Periya nav bihiştan.
Min hez ji te kir, delalê,
Sedema hemû tiştan.

Tu heyv î li esmanan,
Şahî yî li nav canan.
Min hez ji te kir, bêmalê,
Keybanûya tev dilan.

Tu nêrgiza kofîxwar,
Destpêka meha adar.
Min hez ji te kir, hevalê,
Tu xewna gund û bajar.

Tu rihan î li çeman,
Şahbanûya bêkeman.
Min hez ji te kir, xeyalê,
Sebeba hemû xeman.

Tu Zîna Memê Alan,
Sorgula meha gulan.
Min hez ji te kir, evînê,
Bêsînor û bêguman□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Umut Treni**

Ta, bin fersah uzak, olsan da benden,
Umut treninde, yanımda vardın.
Ben gamzenden aldım, sen yüreğimden,
Ağulu merhemle, hasreti sardın.

Öptüm yüreğinden, kar olup uçtun.
Bir beyaz kelebek; yıldızdın, burçtun,
Bir çeşme oluğu, suya avuçtun,
Damla damla suyun, koynunda sevdan.

Gizemli bir tahtın kanadı oldum,
Uçarak sevdiğim, kalbine kondum,
Çırpınıp didindim, belki yoruldum,
Çünkü o burçların, katında sevdan.

Estin seher vakti; sabah kayboldun.
Vahasında çölün, suydun; soruldun.
İsveç'te Freya'm, Kaf'ta, efsundun.
Nihavend bir beste tadında sevdan□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Unutuluş**

Bir akşam vaktinde, senin evine,
Çekinerek gittim, umutsuz yine,
Mabedim dediğim, evin yerine,
Bir virane buldu, yorgun gözlerim.

Duvarda astığın o solgun resmi,
Vefasız kalbelere kazdığın ismi;
Seni hatırlatan, gerçek bir cismi,
Görmedi gözlerim, evin yerde…

Sessizce silinmiş, senden son izler,
Her iz ki sevdadan bir deniz gizler,
Öyle bir deniz ki, dışında bizler,
Kör gözle bakmışız, seni görmeden.

Bir yaralı gönül, seni hep saklar,
Bilmese de bunu senden uzaklar,
Altına almadan, kara topraklar□,
Unutmaz yüreğim, senin ismini.

Esmiş de savurmuş maziyi rüzgâr,
Ve kuzeyde hâlâ, yalancı bahar,
İncinmiş ruhunda, oluşan hasar,
Nasıl da büyümüş, fark edilmeden □□□□□□□□□□

Alan Adam

**Uzak Kadar Yakın**

Uzaktayken yakın, yakınken uzak;
Bir sevda, bir hayal; hain bir tuzak.
Darağacında ip, sinemde bıçak,
Bendeki sevdanın, gerçek tarifi.

Kılıç kadar somut, can gibi soyut,
Sevda ikliminde, bilinmez  boyut,
Biçare hastaya, Kafkuh'ta umut,
Bendeki sevdanın gerçek tarifi.

Ezilmiş çiçektir, tarumar ekin,
Varlıkta bir hiçlik, sinemde evin,
İsveç'te Freyja, Doğuda Şirin,
Naçar bir sevdadır, bu benim sevdam□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Ülkerim Sensin**

Yokluğun kalbimde zehirli bıçak,
Sevdiğim ne zormuş sensiz yaşamak.
Bir gece vaktinde gökyüzüne bak,
Atlas'ın yerinde,  beni görürsün.

Sırtımda göklerin; yerin yükü var,
Mahkum edilmişim, yaşarım firar,
Zeus'tan da gelse en katı karar,
Sırtımda yalnızca, senin sevdan var.

Gökyüzünde yoksun, fırtına mı var?
Açtım yelkenleri, yanlış mı karar?
Eklenmeden ismin, Ülker'e zinhar,
Titanların  harbi,  bitmiş  sayılmaz.

Karanlık çökünce çöller ağlaşır,
Hasretin içimde dağlar aşar da.
Olimpos zirvesi göğe yaklaşır,
Gözlerin aklımda, aklım şaşar da.

Hades'in yeraltı tahtı yıkılsın,
Sen yoksan bu dünya bana zindandır.
Bırakın zincirler tene çakılsın,
Ruhumu kurtaran senin sevdandır.

Poseidon kabartsa dert denizini,
Kılavuz fenerim senin gözündür.
Dalgalar silemez aşktan izini,
Kaderi değiştiren senin sözündür.

Electra, Maya, ve  senin adın,
Vuslatınla gökte sekiz olacak.
İman edilecek tanrıça-kadın,
Nihayet göklerde, tekrar doğacak□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Ütopik Sevdam**

Bir sevda; ütopya, bin fersah uzak,
Teslim aldı beni, ne olur, bir bak!
Değildir korkumdan, söylerim ancak,
Yaralı kalbindir, tek kaygım benim.

Tekdüze haftalar, ardışık günler,
Sinemde zamanın ruhu hep inler,
Ne çağın ahlakı ne de yüzbinler,
Senin gözlerindir, beni korkutan.

Kimsenin önünde eğilmez bu baş,
Ne ürkütür kavga, ne adil savaş.
Ne sıkılan kurşun, ne atılan taş,
Sözlerindir senin, beni korkutan.

Gönül gözüm âmâ, gölgemdir hüzün,
Senin yüzünden, yüz; görmüyor gözüm.
Bana söylenecek en keskin sözün,
Hükmü yok yanımda, sözünden başka.

Göğüs kafesimden, taştı bu sevda,
Yaşanmaz bu hayat, veda yakında.
Bir can değil, bin can etsem de feda,
Korkum ölüm değil, sensizlik benim.

En son durakların, sonudur tabut,
Ve naaşım kalkarken kenarda saf tut.
İncinmiş ruhumun, yoldaşı bulut,
Narîn narîn yağsın benim ardımdan□□□□□□□□□□

Alan Adam

**Yad**

Eriyor gecenin o siyah tülü,
Zamanın eliyle silinmez izler.
Hafıza, kalbimin solmayan gülü,
Uzakta bir yerde bir çocuk gizler;
Eriyor gecenin o siyah tülü.

Ne rüzgâr unuttu o eski yazı,
Ne deniz unuttu kıyıya aşkı.
İçimde bir yerde bir eski sızı,
Söyler durur hâlâ o eski şarkı;
Ne rüzgâr unuttu o eski yazı.

Gözlerin ardında canlanır yüzler,
Bir mazi canlanır her bir adımda.
Küllenen ateşten geriye közler,
Kalır da sönmüyor, baki yadımda;
Gözlerin ardında canlanır yüzler.

Zaman bir nehirdir, akıp da gitmez,
Her anı çakılı kalır derinde.
Biten bu ömürdür, hâtıra bitmez,
Ruhun o en tenha, kuytu yerinde;
Zaman bir nehirdir, akıp da gitmez.

Kaderin sunduğu en derin hisler,
Ansızın canlanır her bir satırda.
Zihnimde kaybolan gölgeler, izler,
Ilık bir esinti  kalır akılda;
Maziye gömülmez, hep seni özler.

Ellerim uzanır geçmişe doğru,
Vakit susmuş sanki, duvarlar dilsiz.
İçimde çırpınan o eski doğu,
Nihayet buluyor bu aşka sessiz;
Ellerim uzanır geçmişe doğru.

Uyanır şafağın o pembe tülü,
Ruhumda akseder hep gizli sözler.
Sebiha, sevdamın solmayan gülü,
Uzakta bir yerde bir çocuk gizler;
Uyanır şafağın o pembe tülü.

Alan Adam